

BUTLLETÍ OFICIAL DEL
BISBAT DE SANT FELIU
DE **LLOBREGAT**

REDACCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Secretaria General

PRODUCCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Delegació Diocesana de
Mitjans de Comunicació

ADMINISTRACIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Administració Diocesana

C/ Armenteres 35

08980 Sant Feliu de Llobregat

Tel. 93 632 76 30 — Fax 93 632 76 31

butlleti@bisbatsantfeliu.cat

www.bisbatsantfeliu.cat

Subscripció anual 2017: 35 euros. Exemplars solts 9 euros.

Les subscripcions anuals es consideren per any natural

Disseny gràfic: Estudi Lluís Torres. Castellbisbal

Maquetació i Impressió: T.G.A, S.L. Barcelona

Dipòsit Legal: DLB 27939-2005

Í

T

BISBAT DE E

SANT FELIU DE

LLOBREGAT L

L

T

U

B

[]

NÚM 75 (2017)
30 DE JUNY
DE 2017

SUMARI

- 147 **BISBE DIOCESÀ**
- 148 Escrits dominicals**
- 148 *Nova fraternitat (3). Els treballs de Jesús (7-5-2017)*
- 149 *Nova fraternitat (4). Els treballs de l'Esperit: la ruptura (14-5-2017)*
- 150 *Nova fraternitat (5). Comunitat nova (21-5-2017)*
- 151 *Nova fraternitat (6). Comunicació fraterna (28-5-2017)*
- 152 *Nova fraternitat (7). Fraternitat temptada i victoriosa (4-6-2017)*
- 153 *Nova fraternitat (8). Iquals i diversos (11-6-2017)*
- 154 *Nova fraternitat (9). Una casa, una taula, un sol cor (18-6-2017)*
- 155 *Nova fraternitat (10). D'esclau a germà (25-6-2017)*
- 157 Cartes i exhortacions pastorals**
- 157 *Al Sr. Miguel Rodríguez Zamora, degà de l'Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Sant Feliu de Llobregat*
- 157 *Carta de adhesió a la peregrinació de la imatge de Fátima*
- 157 *A Mons. Vicente Juan Segura, bisbe de Ibiza, sobre causa de beatificació de Juan Torres y 20 compañeros mártires*
- 158 *A Mons. Renzo Fratini, nuncio apostólico*
- 158 *A Ángela Anta Martín, Superiora Provincial de las Hermanas de la Caridad – Dominicas de la Presentación*
- 159 *A Mons. Joan Josep Omella, sobre el nou administrador parroquial de la Santa Creu d'Olorda*
- 159 *Al Sr. Magí Boronat, Síndic municipal de greuges de Sant Feliu de Llobregat*
- 159 *Al P. Jaume Hereu, del Patriarcat Ortodox de Sèrbia*
- 160 Visites pastorals**
- 160 *Arxiprestat d'Anoia*
- 161 Articles i altres escrits**
- 161 *Nota de condol per l'infant mort ofegat a Vilanova i la Geltrú*
- 163 **SECRETARIA GENERAL**
- 164 Decrets**
- 164 *Decret 12/17. Renovació de membres del Consell Pastoral Diocesà*
- 164 *Decret 13/17. Consulta per a la renovació d'Arxiprest dels Arxiprestats de Piera- Capellades i Anoia*
- 165 *Decret 14/17. Erecció de l'Associació "Mare de Déu del Roser" de Vallbona d'Anoia*
- 165 *Decret 15/17. Renovació dels membres del Consell del Presbiteri*
- 166 *Decret 16/17. Sobre el procediment en les eleccions dels membres del Consell del Presbiteri*
- 167 Nomenaments**
- 167 *Nomenaments parroquials*
- 168 *Altres nomenaments i informacions*
- 169 **VIDA DIOCESANA**
- 170 Pla Pastoral**

170 *Carta del bisbe Agustí per al curs 2017-2018 del Pla Pastoral*

173 Crònica diocesana

173 MAIG

176 JUNY

109 Necrològiques

181 ORGANISMES DIOCESANES

182 Vicaria Judicial – Tribunal eclesiàstic

182 *Criteris de valoració dels testimonis*

182 *Citació edictal*

183 Administració econòmica

183 *Reunions del Consell d'Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors*

183 *Comunicació a les parròquies sobre la seva situació econòmica per a l'impost de societats 2016*

185 Departament de Patrimoni

185 *Jornades de Genealogia celebrades a Sant Feliu de Llobregat*

185 Consell Pastoral Diocesà

185 *Reunió 17-6-2017*

186 Consell del Prebisteri

186 *Reunió 1-6-2017*

187 DELEGACIONS DIOCESANES

188 Mitjans de Comunicació

188 *Carta de la delegada als mossens amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials*

188 *Carta de la delegada a les comunitats religioses amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials*

190 Catequesi

190 *La catequesi a la diòcesi*

190 *Trobada de catequistes de l'Arxiprestat de Garraf*

191 Ensenyament

191 *Concurs bíblic i formació per a docents*

191 Joventut

191 *Trobada diocesana de joves +18 anys*

192 Pastoral de la salut

192 *Carta en relació a la Pasqua del Malalt*

193 Pastoral vocacional

193 *Trobada d'escolans al Seminari Conciliar*

193 Ecumenisme

193 *Aniversari de l'Església evangèlica a Sant Feliu de Llobregat*

194 Evangelització i Apostolat Seglar

194 *Taula rodona sobre la dignitat del treball*

194 *Activitats de Mans Unides*

195 Càritas diocesana

195 *Lluitem contra les desigualtats*

195 *Malgrat els conflictes, cridats a ser comunitat*

197 *Nota de condol amb la família de l'infant mort a Vilanova i la Geltrú*

199 DOCUMENTS

200 Província Eclesiàstica de Barcelona

200 *Dos nous bisbes electes auxiliars a Barcelona*

201 Conferència Episcopal Tarraconense

201 *Comunicat de la reunió n. 222*

203 *Nota dels Bisbes de Catalunya sobre el moment actual*

204 *El papa nomena Cardenal a Mons. Joan Josep Omella*

204 Conferència Episcopal Espanyola

204 *Missatge de la Comissió Episcopal de Pastoral Social en la festivitat del Corpus Christi*

208 *Reunió de la Comisión Permanente de la CEE*

211 Santa Seu

211 *Carta circular a los Obispos sobre el pan y el vino para la Eucaristía*

213 *Homilia del papa Francesc en el consistori per a la creació de cinc nous cardenals*

Bisbe diocesà

ESCRITS DOMINICALS

Nova fraternitat (3). Els treballs de Jesús (7-5-2017)

La pregunta del fariseu a Jesús “Però, qui és el meu proïsome?” (*Lc,10,29*), és avui pertinent. No pensem que està clarament resposta per tots.

Tenim present que aquí hi ha dues qüestions molt relacionades, però diferents. Hem de respondre-les totes dues. La primera és la qüestió de “a qui i per què hem d’estimar?”. La segona està motivada per la resposta que molts donarien a aquesta primera pregunta: molts diran “hem d’estimar tothom, perquè tots som germans”. Però, és així realment?

El que sí que sabem és que Déu, el Déu de la tradició bíblica en el qual creiem, va treballar al llarg dels segles per restablir la fraternitat humana, malmesa pel pecat. I ho va fer cridant i acompanyant un Poble, del qual havia de néixer el Messies Salvador, que portaria al seu compliment la Llei de l’amor a Déu i al proïsome.

Jesús nasqué en aquest Poble i es presentà com el Messies esperat. Què va fer i què va dir respecte a l’amor i la fraternitat? Sabem que va fer servir la paraula “germà” per referir-se a tres classes de persones. En primer lloc, parlava de “germans” denominant tots els membres d’un mateix Poble. En principi aquest Poble era Israel: “germà” era el mateix que conciu-

dà, pertànyer a la mateixa nació era el títol que justificava el tracte especial fratern. Era el Poble elegit... Així trobem tot un seguit de manaments morals: el perdó sense límits (*Mt 18,15ss.*), l’almoïna, l’estimació, l’ajuda, la correcció (*Mt 5-7*, etc.). Un tracte d’amor basat en l’amor sense límits del Pare celestial.

Tanmateix Jesús, ho sabem prou bé, va lluitar constantment contra la idea d’un Poble tancat, que es creia subjecte de privilegis exclusius, enfront als altres pobles. Un cop i un altre anava anunciant que, al Regne de Déu, hi vindrien d’altres d’arreu de la terra a ocupar el lloc dels fills, ell lloc dels qui sempre havien estat “a casa”, dels qui primer havien estat cridats. De fet la seva relació amb pagans esdevingué un veritable escàndol. Alguns pagans, com la dona síria o el centurió, mereixien el seu elogi com a models de fe i confiança... Aquella fraternitat “nacional”, privilegiada i tancada, tot just començava a clivellar-se. La comunitat cristiana que hi havia al darrere, per exemple, de l’Evangeli de sant Mateu, ja entenia que, quan Jesús parlava de “germans”, es referia a un nou Poble.

El mateix Jesús va parlar de “germans” referint-se a una altra classe de persones, és a dir, a un grup concret que es congregava al seu voltant. Eren els seus deixebles, entre el quals hi havia encara un altre grup anomenat dels Dotze. Tot un signe del naixement d’un nou Poble, un nou Israel, una nova comunitat. Pere havia de confirmar en la fe els seus germans (*Lc 22,31*), entre ells no s’havien d’anomenar rabins, tots eren germans (*Mt 23,8*), el Ressuscitat encarregava a les dones que anunciesin la Bona Nova als germans (*Mt 28,10*). Pertànyer a aquesta nova fraternitat ja no venia d’haver nascut en un poble, sinó del

fet espiritual de complir la voluntat del Pare (Mc 3,31-35) i aquell que, renunciant a tot, s'hi incorporava, rebria una multitud de germans (Mc 10,29ss.). L'evangeli de sant Joan ens deixarà un immens missatge de fraternitat nova fonamentada en la participació del mateix amor de Jesús i el seu Pare.

Però encara hem d'escoltar de Jesús una tercera paraula. Responent a aquella pregunta del fariseu, no parlarà de “germà”, sinó de “proïsmes” o en tot cas de “germans petits”: seran les víctimes desvalgudes que trobes arran del camí (Lc 10,29ss.) o qualsevol indigent necessitat (Mt 25,31s.). Més que ser ells, hem d'esdevenir nosaltres germans seus.

Nova fraternitat (4). Els treballs de l'Esperit: la ruptura (14-5-2017)

Els primers deixebles de Jesús van veure clarament, des del principi, que amb Ell naixia una nova fraternitat, un nou Poble. Allò nou, revolucionari i alliberador, era que la nova fraternitat ja no es basava a pertànyer a una mateixa nació, és a dir, en el “dret” adquirit per herència, sinó en la fe, en el seguiment del mateix Jesús. En conseqüència, la nova fraternitat estava a l'abast de qualsevol persona: la seva pertinença sorgia com a conseqüència d'un acte lliure i personal com la fe.

Aquesta obertura no es va realitzar sense travessar un llarg sofriment. Ara corresponia a l'Esperit Sant inspirar, moure, acompanyar aquesta humanitat nova que s'obria a tots els pobles i cultures del món mitjançant la fe.

Ens sembla lògic i natural aquesta obertura. Tant, que tendim a pensar que els fills d'Israel, en oposar-se a la nova fraternitat,

eren simplement “dolents”, egoistes, orgullosos, creguts. Una mica d'això podia haver-hi en certs casos. Però l'assumpte no era tan simple. Que ningú no s'estranyi que la nova fraternitat s'obrís pas a costa d'un llarg i penós sofriment, quan, ben pensat, avui subsisteix el mateix problema. La qüestió en el fons era si el Poble d'Israel havia d'acceptar amb els braços plegats una amenaça tal a la seva pròpia identitat. Una identitat que li havia estat atorgada pel mateix Déu i que havia configurat la seva història, la seva cultura, les seves institucions, la seva política, la seva religió.

Hem d'entendre-ho bé. La comunitat cristiana primitiva apareixia com una mena de secta del judaisme. Tots sabem que els primers sofriments dels cristians van sobreviure per les persecucions, denúncies, judicis, empresonaments i morts, causats per jueus. Això no significa que aquests fossin necessàriament dolents des del punt de vista moral. Ells creien que complien la Llei, que protegia i defensava la voluntat de Déu (com va dir Jesús: “vindran dies en què us perseguiran i us mataran, creient que donen culte a Déu”: Jn 16,2). El cas de sant Pau és paradigmàtic: ell era conseqüent i honorat amb la seva pròpia consciència, quan perseguia els cristians, perquè per a ell aquesta nova secta constituïa una autèntica amenaça per al Poble i la nació jueva.

Però en definitiva, encara que sant Pere, sant Esteve i el propi sant Pau segueixen anomenant “germans” els de la seva mateixa raça (cf. Ac 2,29; Rm 9), és evident que es generalitza entre els cristians considerar-se ells mateixos com a membres d'una nova fraternitat, basada en la fe i el baptisme. Cal dir que un dels motius pels

quals els cristians eren (i són) perseguits, també per autoritats paganes, era precisament aquest: l'aparició d'una agrupació, una nova força unida, que no s'ajustava a allò establert, no controlable per tant...

Què era allò nou que naixia i que tant jueus com pagans no acabaven d'entendre i que veien com una amenaça?

- No una nova nació o poble entre altres, sinó una nova realitat espiritual i concreta.
- En el fons, un nou amor, que ja no es recolzava en el suport natural de la pertinença a la mateixa nació o cultura.
- I no només un nou amor, sinó una nova humanitat.

La novetat del cristianisme, precisament en el terreny de la fraternitat, va suposar una autèntica revolució. Si avui no ho és, serà perquè no acabem de viure autènticament com a deixebles de Crist.

Nova fraternitat (5). Comunitat nova (21-5-2017)

El trencament que va propiciar l'Esperit Sant, la novetat revolucionària del cristianisme, va consistir en l'enderrocament de les barreres que limitaven la fraternitat a les fronteres d'Israel, com a privilegi nacional.

Amb això no s'establí una mena de fraternitat universal (tots som germans) com proclamava la Il·lustració, la Revolució Francesa o altres ideals polítics. El que naixia era una nova humanitat, a la qual s'accedia mitjançant un "nou naixement" (com diu l'Evangeli de sant Joan: *Jn 3,3*), la transformació en "un home nou" (com diu sant Pau: cf. *1Co 15; Rm 5*). Aquest accés a la nova humanitat es produïa per mitjà de

la fe, l'aigua i l'Esperit (la fe i el baptisme): el resultat era una nova família, un nou parentiu, entre germans que ho eren perquè tenien un mateix Pare. Qui ens havia atorgat aquesta possibilitat fou Jesucrist, el Fill, regalant-nos el seu propi Esperit (cf. *Rm 14,17*).

És com si un fill, obrís la porta de casa seva, sortís pels carrers i, donant-los la mà, convidés a entrar-hi tots els que anava trobant malmesos, abatuts, solitaris, perduts, abandonats, per tal que gaudissin de l'escalfor de la seva mateixa llar. Això pròpiament és el que vol dir l'expressió "som fills en el Fill". En el cas de la nostra reflexió haurem de dir "som germans en el Germà".

És el cas de la Carta als Hebreus, on hi ha una observació, ben il·luminadora per a l'assumpte que tractem. Després de recordar que, per mitjà dels seus sofriments, Jesús va portar molts fills a la glòria, diu:

"Tant el qui santifica, com els qui són santificats, tenen un mateix origen; per aquesta raó, ell no se n'avergonyeix d'anomenar-los germans" (*He 2,11*)

Sempre que escolto aquesta paraula em ve a la memòria una noia, coneguda de fa molts anys, que tota la seva vida va haver de patir un profund trauma. Havia nascut amb una deficiència física, que en determinats ambients, davant molta gent, provocaria burla, com de fet li havia passat més d'una vegada. Fins i tot l'havien privada d'estudis i ensenyament (inclòs l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura), segons la convicció que no era capaç d'assimilar cap formació o que no li serviria de res. El pitjor era que aquesta mentalitat regia a la seva família: tament, el pare i dos germans s'avergonyien d'ella i la tenien "amagada" a casa la major part del temps.

La integració a la comunitat cristiana de la paròquia fou per a ella un veritable alliberament, encara que el sofriment seguia tenint-lo a casa seva.

Jesús no va sentir cap vergonya de les nostres profundes deficiències, aquelles que mereixerien menyspreu i burla. Va compartir-les amb nosaltres “fent-nos germans seus”.

La comunitat cristiana, que neix de la fe i del baptisme, és una comunió salvadora, també en un sentit ple: qui se sent integrat i tractat com a germà, experimenta un amor concret que el rehabilita i l'omple de llum. Però això només es possible en una comunitat de germans absolutament oberta, és a dir, que no posa condicions per estimar.

La nova fraternitat té vocació d'universalitat. Tot i que encara no ho és, posseeix dintre seu el germen de l'amor, que apunta per ell mateix a abraçar tothom. Vol ser la llar de tot ésser humà, particularment dels més abandonats i desvalguts.

Per molt que la humanitat ens mostri de vegades un rostre realment inhumà, no ens avergonyirem d'estimar tothom com a germans. Per això hem nascut de nou.

Nova fraternitat (6). Comunicació fraterna (28-5-2017)

Coincidint amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, celebrem la Jornada de les Comunicacions Socials. Aquesta jornada s'adreça als mitjans de comunicació al servei de la missió de l'Església, però també a qualsevol professional cristià o mitjà d'informació, que desitgi escoltar el missatge humanista que es desprèn de l'Evangelí.

La nova fraternitat, la comunitat i l'Església ha après del Déu cristià a comuni-

car-se. Recordem un principi bàsic. A més del servei de comunicació que realitza qualsevol cristià professional de la informació, l'Església com a tal, nascuda de la comunicació de Déu a la humanitat, comunica en dos camps fonamentals: a l'interior de si mateixa, dels seus membres entre si, i a l'exterior, al món, a la societat. La comunicació de Déu a la humanitat va ser per amor i es va realitzar estimant. Així, la comunicació, tant la interna, com l'externa, que realitza qualsevol cristià i l'Església s'ha de fer per amor i estimant.

(Res d'aquesta manera de parlar pot estranyar-nos: el Déu cristià no és una entelèquia abstracta, sinó pura i eterna comunicació entre les tres persones, Pare, Fill i Esperit.)

Evidentment la comunicació a l'Església, en la nova fraternitat que neix a partir de Jesucrist i el seu Esperit, és molt més àmplia que la comunicació realitzada a través dels anomenats “mitjans”. Però s'entén que aquests, els mitjans de comunicació, no solament no són aliens a l'amor, sinó que són vehicles d'aquest mateix amor.

Això cal dir-ho, tant respecte al que comuniquem, el que diem, d'allò que informem, com a la manera que triem per comunicar.

Se'ns suggereix el lema “«No tinguis por, que jo estic amb tu» (Jc 43,5). Comunicar esperança i confiança en els nostres temps”. Es tracta d'una crida al comunicador cristià i als mitjans de comunicació de l'Església, perquè es posin al servei de l'evangelització, és a dir, de la transmissió de la Bona Notícia.

¿Vol dir això que els comunicadors cristians i els mitjans de comunicació de l'Església només han de comunicar “coses positi-

ves, bones i agradables” per tal que la gent no s’amoini i sigui optimista? De cap manera. Això no té res a veure amb la “comunicació cristiana”. La Bona Notícia de l’Evangeli no és la negació del dolor ni de la mort, sinó justament l’anunci de la Resurrecció de Jesucrist, el triomf per a la vida eterna d’aquell que va sofrir i va morir realment.

És aquesta Bona Notícia el que conforma una manera pròpia d’entendre la vida. El cristià veu la vida tal com és, amb les seves zones fosques i clares. És per tant, com tot bon informador, fidel a la realitat, que assumeix sense dissimular gens. El que distingeix al comunicador cristià i els mitjans de comunicació eclesials és la manera d’interpretar aquesta realitat. Per a un cristià una víctima és una víctima, una injustícia és una injustícia, una tragèdia és una tragèdia; però la manera de transmetre aquesta realitat com a notícia és molt variada: pot explotar la seva morbositat, o projectar una opció ideològica, amagar o callar el que interessa o no a determinats grups de poder; o bé pot contagiar honradesa, objectivitat i al mateix temps solidaritat en el present i esperança concreta respecte del futur.

La nova fraternitat eclesial que neix de l’Esperit sap que l’amor autèntic no viu de les mitges veritats o falsos optimismes; no és paternalista ni consentidor. Però es fonamenta en la convicció que la Veritat, la Bondat i la Bellesa ja van ressuscitar en Crist. I són, en Ell, més reals que les ombres, que tan sovint enfosqueixen les nostres vides.

Nova fraternitat (7). Fraternitat temptada i victoriosa (4-6-2017)

La nostra Església va néixer com una nova fraternitat ben identificable: era la comunió

d’amor que vivien els que s’havien convertit a Crist, els batejats i els que celebraven l’Eucaristia, compartien la vida, confessaven i anunciaven l’Evangeli... Era la comunitat que va brollar de la Pentecosta.

Aquesta Església, nova fraternitat, posseïa unes característiques sorprenents. Sorprenents, no només llavors, sinó també avui, perquè realitzaven l’impossible, com si fos la quadratura del cercle: l’obertura universal i la particularitat, la unitat i la pluralitat. Tots els intents, que s’han fet i es fan, per aconseguir ajuntar aquestes propietats en un mateix grup han fracassat i fracassaran. Llavors i ara només és possible per l’amor de l’Esperit Sant.

En efecte, el motiu principal pel qual els cristians es tractaven entre si com a germans era l’herència rebuda del mateix Jesús: el seu Esperit havia davallat sobre els creients convertits i cada dia engendrava i sostenia l’amor fratern. L’Esperit aconseguia vèncer temptacions o miratges que assetgen tots els que anhelem la unitat.

L’Església, allà on ha intentat ser fidel a l’Evangeli, sempre ha suscitat admiració o rebuig. Igualment a l’interior de l’Església sempre hi ha hagut qui s’ha obert confiadament al món i qui s’ha buscat protegir-se’n.

Des del primer moment, venint del front jueu o pagà, el cristianisme semblava com un “cos estrany”; i no només això, sinó que constituïa una amenaça per a la societat establerta, la cultura i la política, la religió i les lleis. Per tant, havia de ser combatut.

Quan ens sentim estranys, o fins i tot assetjats en el món, en la societat, en l’opinió comuna, llavors es desperten dues temptacions contraposades. Uns busquen dissoldre’s entre la massa sense manifestar la seva pròpia identitat, més

aviat dissimulant-la, per evitar el conflicte. De vegades, amb la bona intenció que la gent vegi creïble (acceptable) l'Església, miren de dissimular el que la fa diferent.

Uns altres tendeixen a buscar refugi en el grup, on tots pensen i senten el mateix, la comunitat tancada, en la qual hom ja no es veu sol i alhora és protegit i defensat davant les agressions externes. Eventualment aquesta integració estreta en el grup serveix per a fer un front comú contra l'agressió externa.

Són moviments sociològics, fins a cert punt, comprensibles com a fenòmens humans. Però, un cop més, la fraternitat cristiana ha d'identificar-se amb tot el que li és propi.

Els cristians dels tres primers segles també es van veure temptats d'assimilarse a ideologies del seu moment. Així, molts veien que si acceptaven el llenguatge i les formes del gnosticisme tot aniria millor. Aquesta ideologia curiosament servia per dissimular el que era propi de la fe i al mateix temps oferia un model elitista de comunitat "iniciàtica". Però l'Església va reaccionar immediatament: mai la fraternitat cristiana autèntica no serà una ideologia i menys podrà convertir-se en una mena de secta o gueto.

Va ser l'Esperit qui va venir a inspirar entre els segles IV i V, quan l'Església s'anava dissolent al món, noves fraternitats visibles i identificables. Es deien entre si "germans" els ministres ordenats, diaques, preveres i bisbes i, sobretot, els membres de comunitats monàstiques i Vida Consagrada en general. No sabem si avui seguim "dissolts" i anònims en la gran massa o estem anant cap a fraternitats tancades. La fidelitat honrada a l'Esperit de Pentecosta ens anirà conduint.

Nova fraternitat (8). Iguals i diversos (11-6-2017)

El primer "miracle" sorprenent que es verifica en la fraternitat cristiana és unir l'obertura universal i la particularitat (conservant la pròpia identitat). El segon no és menor: fer possible la comunió entre iguals i diversos. Aquests dos miracles són la resposta de l'Esperit a la gran temptació de construir una comunitat merament humana. Perquè qualsevol intent humà de construir una comunitat fracassa a l'hora de compaginar aquells parells d'extremes: obertura universal i identitat, igualtat i pluralitat.

Són molts i constants els intents de construir fraternitats, des de l'àmbit polític, fins a l'àmbit espiritual i humanista, en les quals cadascun sigui ell mateix i, alhora, els membres estiguin profundament units com a germans iguals. Els qui busquen preservar la unitat, fan ús de normes i lleis que exclouen els particularismes, assegurant la igualtat; els qui defensen el que és propi de cadascun, subratllen la llibertat i creativitat individual, exclouent tota pretensió d'uniformització.

Els membres de la fraternitat cristiana, com en tantes coses a l'Església, primer van viure l'experiència i després van entendre el perquè. Primer es van sentir com a germans malgrat la gran diversitat, la comunió entre persones procedents de cultures i nacions tan diferents (Pentecosta) o la pertinença a un mateix cos (una mateixa Església) malgrat les personalitats i dons tan diferents. Amb el temps varen descobrir que l'origen d'aquest miracle no era cap altre que l'ésser mateix del Déu de Jesucrist; és a dir, el fet que el Déu cristià és la plenitud d'amor entre el Pare, el Fill i l'Esperit Sant.

(Malauradament, molts segueixen afirmant que és indiferent la idea de Déu que tingui una o una altra religió, perquè al cap i a la fi totes adoren el mateix Déu... Els cristians dels tres primers segles tindrien moltes coses a dir-los sobre la seva pròpia recerca del Déu veritable de Jesucrist i de les conseqüències que aquesta recerca i els seus resultats va tenir per a la vida de la fraternitat cristiana a l'Església.)

La fraternitat cristiana és la conseqüència, l'efecte, el reflex, de la Trinitat al món, en la nostra història.

Solem aplicar a la Trinitat el nom de "misteri". És el misteri per excel·lència, sobre el qual fins i tot se sol fer broma per la seva formulació incomprendible: és la realitat d'un sol Déu en tres persones diferents, iguals en la seva dignitat, que existeixen en relació d'amor mutu i etern. Per què no denominar la fraternitat cristiana també "misteri"? ¿És perquè creiem en el fons que està més al nostre abast, que podem entendre-la, projectar-la, i construir-la des de nosaltres mateixos?

La fraternitat cristiana, en tant que efecte de la Trinitat, misteri de plenitud d'amor, és certament també "misteri". Més encara, és lloc sagrat, lloc de Déu entre els homes.

- És sagrada la fraternitat que viu el matrimoni cristià, que intenta sostenir en la vida familiar l'amor ofert en el sagrament.
- És sagrada la fraternitat sacerdotal, i la comunitat de consagrats en la Vida Religiosa, que mira de ser fidel a la promesa de pobresa, castedat i obediència.
- És sagrada la fraternitat de batejats, que aspiren a estimar com a germans a tots els membres de la seva comu-

nitat concreta, més enllà de les seves diferències.

¿No és aquest el significat profund de la paraules de Jesús: "estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat... En això coneixeran que sou els meus deixebles"? És més que una imitació moral; és participar en l'ésser mateix de la Trinitat.

Nova fraternitat (9). Una casa, una taula, un sol cor (18-6-2017)

Fa uns dies hem pogut tenir la satisfacció de conèixer i llegir amb fruïció l'opuscle, editat pel CPL, que va escriure el bisbe Pere Tena l'any 2010 amb motiu de la dedicació del temple de la Sagrada Família pel Papa Benet XVI. Porta el títol Una casa, una taula, un sol cor, veritable catequesi anomenada «mistagògica» de la litúrgia de la dedicació d'un temple. Ens convé portar-lo aquí perquè la fraternitat cristiana, en la seva més perfecta realització, es verifica precisament en l'Eucaristia, a la qual el temple serveix com a casa.

La comunió d'amor que és l'Església té el seu cor en l'Eucaristia. Així com diem que el cor simbolitza el centre de la persona i és físicament el motor de la vida de tot el cos, així també afirmem que l'Eucaristia és el cor de l'Església, on batega la força de l'amor que ens aplega i ens agermana.

Per això, si s'entén bé, és certa l'afirmació que diu: «l'Església fa l'Eucaristia i l'Eucaristia fa l'Església». La nova fraternitat celebra la Missa i la Missa fa la nova fraternitat.

El bisbe Pere Tena subratllava dos elements ben importants. L'assemblea, la comunitat d'Església, està reunida fora del temple i entra processionalment per la porta; el temple és casa seva, perquè

en ell celebra l'Eucaristia sobre l'altar que n'és el centre. Per això la litúrgia de la dedicació és integrada perfectament en la celebració de l'Eucaristia.

Tot constitueix un meravellós misteri de comunió. Els germans es reuneixen a la casa familiar, on tots i cadascú es troba com a la seva llar. Allà es troben i es reconeixen com a germans, asseguts al voltant de la mateixa taula, presidits per Jesucrist que els parla amb la Paraula il·luminadora de la vida i provoca diàleg de confessió de fe i de pregària. Allà s'actualitza el sacrifici de comunió entre Déu i els homes, la comunió que té en el sacrifici la seva màxima expressió. Allà es viu el que és més misteriós i profund: esdevenir un sol cor.

És coneguda la figura, que els Sants Pares feien servir per explicar als fidels aquest misteri: una multiplicitat de grans de blat és triturada per esdevenir farina; aquesta és mullada per l'aigua, amb la qual es fa una massa que, tot seguit, és posada al forn, on l'escalfor del foc la cou per ser aliment. Un multiplicitat d'individus són privats del seu individualisme tancat, i amarats per l'aigua del baptisme, esdevé, escalfada pel foc de l'Esperit Sant, l'aliment del pa de vida...

Sant Agustí, explicant el ritu de la comunió, dirà: «Pares la mà amb humilitat i delicadesa i dius "Amén". Rep i proclama allò que ets tu mateix, el Cos Místic de Crist, la comunió que formem els germans a l'Església».

Des del cor de la fraternitat, que és l'Eucaristia, s'entén a més aquella expansió d'amor vers els altres, en tant que són pobres estimats de Déu. La biografia de sant Camil de Lel·lis ens deixa unes escenes impressionants: en la mateixa i immensa sala de l'hospital del Sant Esperit,

que el papa havia fet construir prop del Vaticà, enmig dels malalts repulsius i pestilents, sense solució de continuïtat entre el tracte físic de l'abraçada, la guarició i el servei, el sant celebrava l'Eucaristia: no eren cossos estranys els dels malalts, el cos sacramental de Crist i el cos Místic de l'Església.

La nova fraternitat dels deixebles de Crist és viva i va deixant en aquest món dividit i enfrontat petjades d'amor concret i fecund.

Nova fraternitat (10). D'esclau a germà (25-6-2017)

La imatge de la nova fraternitat que neix de la fe en Jesucrist, tal com l'hem descrita (el grup dels deixebles de Jesucrist entorn de la taula de l'Eucaristia), és totalment correcta. És una comunitat concreta i delimitada. Allí no es veuen els no creients ni, no cal dir, els qui no hi volen ser (ells mateixos protestarien si els consideréssim membres d'aquesta fraternitat).

Però ens podem preguntar: en realitat els no creients o els qui s'exclouen a si mateixos o, fins i tot tota la resta de la humanitat, ¿estan totalment absents d'aquesta fraternitat?

El Papa Benet XVI és un mestre de la fraternitat. En les seves dues encíclics "Déu és caritat" i "La caritat en la veritat", insistia constantment en el vincle absolutament necessari entre l'amor cristià compartit a l'interior de l'Església i la seva projecció social. L'amor de Déu, que els cristians rebien com a do i que compartien com a germans, es veia immediatament projectat en les obres de justícia social, en el món de l'economia, de la política, de l'organització social i les institucions, en la

cultura, en l'ecologia, en el treball: l'amor és l'ànima de la Doctrina Social de l'Església.

De fet ens recordava el cas típic que ens refereix la Carta de Sant Pau a Filèmon. Sant Pau està empresonat i troba a la presó, com a company de captivitat, a Onèsim. Aquest és un esclau que va fugir de la casa de Filèmon, no se sap per què. En el tracte quotidià sant Pau veu la possibilitat d'anunciar-li la Bon Notícia de Jesucrist. Onèsim es converteix a la fe de Crist i es bateja, i l'Esperit suscita entre tots dos un veritable amor fratern. Llavors sant Pau escriu aquesta carta tramesa a Filèmon, però també adreçada a tota la fraternitat, a l'esposa d'aquest, Àpfia, i al president de la comunitat que es reuneix per al culte en aquella casa, Arquip.

Hom, rellegint la Carta a Filèmon, no deixa d'admirar el pes que hi té la paraula "germà", tant pel que fa a la seva freqüència, com pel seu profund significat: Onèsim s'ha convertit en germà de Pau, com ho és Filèmon i els membres de la comunitat que celebra l'Eucaristia a casa d'aquest. Onèsim ha entrat, per la fe i el baptisme en aquest cercle, en aquest corrent d'amor compartit. Llavors, sant Pau reivindica un nou estatus de relacions:

"Te l'envio de nou: tracta'l com a mi mateix. Potser Onèsim es va apartar de tu un moment perquè ara el tinguis per sempre, no ja com un esclau, sinó millor: com un germà estimat. Jo me l'estimo molt, però tu has d'estimar-lo encara més, no solament com a persona sinó també com a germà en el Senyor... Així doncs, si em tens per germà en la fe, rep-lo com si es tractés de mi mateix" (cf. 12-18)

Passarà molt de temps fins que la nova fraternitat fructificarà, des de dins de la so-

cietat i la cultura, en l'abolició de l'esclavitud, en tant que estructura social. Llavors s'apel·larà a un dret humà fonamental. Però els cristians, no només defensarem aquest dret com fundat en la dignitat de ser creats per Déu, sinó que anirem sempre més enllà: l'amor de l'Esperit supera tota barrera i discriminació, perquè en Crist ja no hi ha ni esclau o lliure, ni jueu o pagà, ni home o dona, perquè en Ell tots som u.

La nova fraternitat viu l'amor mutu com una força expansiva. És com una energia (força, "virus", "virtus") que transforma per contagi. La fraternitat cristiana transforma el món.

CARTES I EXHORTACIONS PASTORALS

Al Sr. Miguel Rodríguez Zamora, degà de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Sant Feliu de Llobregat

Sant Feliu de Llobregat, 15-5-2017

Benvolgut Sr.,

He rebut la vostra invitació a participar en les Festes Col·legials de Primavera de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Sant Feliu de Llobregat, el dia 9 de juny.

Us agraeixo aquesta invitació i em complau comunicar-vos que en representació nostra i de la Vicaria Judicial de la Diòcesi, hi assistirà el nostre Fiscal diocesà i Defensor del Víncle, Sr. Rafael Sánchez Núñez i la seva esposa.

Prego transmeteu als guardonats la nostra felicitació pel seu exercici professional.

Que Déu beneeixi la vostra tasca i el vostre servei públic.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

Carta de adhesión a la peregrinación de la imagen de Fátima

Sant Feliu de Llobregat, 26-5-2017

Vista la instancia que nos dirigen los miembros del APOSTOLADO MUNDIAL DE FÁTIMA de España, solicitando Nuestra aprobación para que la Imagen Peregrina del Santuario de Fátima (Portugal) visite nuestra Diócesis de Sant Feliu de Llobregat, con motivo de la celebración del Año Jubilar por el centenario de las apariciones de Nuestra Señora de Fátima;

Por el presente, aprobamos dicho proyecto para que la Imagen Peregrina del Santuario de Fátima (Portugal), visite nuestra Diócesis de Sant Feliu de Llobregat, confiando en que su presencia contribuirá sin duda a fomentar la devoción a la Santísima Virgen, en su advocación de Nuestra Señora del Rosario de Fátima y la reevangelización de nuestra sociedad.

*† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat
Por orden del Sr. Obispo,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pbro.
Secretario general y canceller*

A Mons. Vicente Juan Segura, obispo de Ibiza, sobre causa de beatificación de Juan Torres y 20 compañeros mártires

Sant Feliu de Llobregat, 6-6-2017

Muy estimado hermano en Cristo:

Por el conocimiento que mis años de ministerio episcopal en esa Diócesis de Ibiza me aportaron; atendiendo al sentir, no sólo de los sacerdotes sino también del pueblo fiel de aquella Diócesis; teniendo en cuenta la trascendencia eclesial que el martirio de dichos sacerdotes tuvo y sigue teniendo como ejemplo de fidelidad y entrega para los sacerdotes diocesanos, y teniendo en cuenta el bien espiritual y pastoral que tendrá la canonización de los Siervos de

Dios no sólo para la Iglesia Diocesana de Ibiza, sino también para la Iglesia que peregrina en España, es mi deber manifestar a V. E. Rvdma. que los Siervos de Dios Juan Torres Torres y XX sacerdotes diocesanos compañeros mártires han gozado y gozan de fama de martirio, pues es sentir general que dichos sacerdotes fueron inmolados única y exclusivamente por odio a la fe.

A pesar del tiempo transcurrido desde su muerte, la fama de martirio ha sido una constante a lo largo de todo este tiempo, pues difícilmente puede ser olvidada una muerte por Cristo como la de los Siervos de Dios.

Suplicándole a V. E. Rvdma. manifieste a la Santa Sede el deseo de que sea pronto reconocido el martirio de los Siervos de Dios, aprovecho la oportunidad para renovar la expresión de mi profunda estima en Cristo,

*† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat*

A Mons. Renzo Fratini, nuncio apostólico

Sant Feliu de Llobregat, 9-6-2017

Estimado Señor Nuncio:

He recibido su invitación a la Santa Misa y la recepción para celebrar el quinto Aniversario de la subida al Pontificado de Su Santidad el Papa Francisco. Dado que no puedo estar presente por compromisos previamente adquiridos, quisiera manifestarle mi adhesión a dichas celebraciones y profunda comunión con el Santo Padre.

Permanecemos unidos en la plegaria y en la acción de gracias al Señor por el don de este Pontificado.

Cordialmente en Cristo,

*+ Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat*

A Ángela Anta Martín, Superiora Provincial de las Hermanas de la Caridad – Dominicanas de la Presentación

Sant Feliu de Llobregat, 14-6-2017

Estimada en el Señor:

Recibí su carta del pasado 28 de mayo de 2017, comunicándome la supresión de la comunidad de Hermanas de la Caridad-Dominicas de la Presentación de la Casa de la Iglesia de Sant Feliu de Llobregat, por motivos de salud y concretando que se finalizará el servició el próximo mes de julio.

Sirva esta carta para manifestar nuestro más sentido agradecimiento por el servició de las diferentes hermanas que han formado parte de esta comunidad, desde que iniciamos el convenio de colaboración, en el año 2010. Su presencia en la Diócesis de Sant Feliu de Llobregat, concretamente en la Casa de la Iglesia y en la Catedral-Parroquia de Sant Llorenç, ha sido un verdadero testimonio de vida consagrada.

Le informo que el próximo 7 de julio, a les 13 h. celebraremos la eucaristía de final de curso en la Curia diocesana, donde manifestaremos también nuestra acción de gracias al Señor per la presencia y testimonio de las hermanas.

Permanecemos unidos en el servicio a Jesucristo y a su Iglesia.

Cordialmente.

*† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat*

A Mons. Joan Josep Omella, sobre el nou administrador parroquial de la Santa Creu d'Olorda

Sant Feliu de Llobregat, 26-6-2017

Estimat Sr. Arquebisbe:

Aquesta carta és per informar-lo que amb data de 19 de juny de 2017, he procedit a signar el nomenament de Mn. Vicenç Guinot Gómez, com a nou rector de les parròquies de Molins de Rei i en substitució de Mn. Xavier Aymerich Miñarro.

Segons els acords de col·laboració pastoral entre l'Arxidiòcesi de Barcelona i la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, referent a la parròquia de la Santa Creu d'Olorda, signats el 2 de novembre de 2016, us proposo Mn. Vicenç Guinot Gómez perquè el nomeneu nou administrador parroquial de la parròquia de la Santa Creu d'Olorda.

Amb el nostre desig que aquesta col·laboració continuï essent en benefici del Poble de Déu, rebeu la meva salutació fraterna.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

Al Sr. Magí Boronat, Síndic municipal de greuges de Sant Feliu de Llobregat

Sant Feliu de Llobregat, 4-6-2017

Estimat en el Senyor:

He rebut l'informe d'actuacions corresponent a l'any 2016 que heu portat a terme des de la Sindicatura Municipal de Greuges juntament amb el vostre comiat.

Us agraeixo la vostra tasca al davant d'aquesta Sindicatura durant 10 anys al

servei de la ciutadania i dels drets de les persones a Sant Feliu de Llobregat.

Ben cordialment.

*† Agustí Cortés i Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

Al P. Jaume Hereu, del Patriarcat Ortodox de Sèrbia

Sant Feliu de Llobregat, 4-7-2017

Estimat P. Jaume:

He rebut la seva amable carta del propassat 26 de juny. En ella manifesteu el projecte de celebrar el matrimoni de Ionut Tudor Onaci i Caterina Francesca Gianna Devesa de procedència romanesa i religió ortodoxa al temple de Sant Just i Pastor de Sant Just Desvern.

Per la present tinc el plaer de manifestar-vos el nostre vist i plau per a la celebració d'aquest matrimoni, que d'acord amb el que indiqueu se celebrarà segons la tradició litúrgica ortodoxa. Més encara, donem gràcies a Déu perquè aquests joves vulguin que la seva unió matrimonial sigui beneïda per l'Esperit Sant.

En contacte amb el rector de la parròquia, Mn. Joaquim Rius, podreu concretar els detalls de dita celebració.

Aprofito l'avinentesa per agrair-vos l'enviament del llibre "Cinquanta sonets a la Mare de Déu". Són veritables pregàries poètiques que ens posen en contacte amb la bellesa del misteri de Maria, blasmada en les icones de la vostra Tradició.

Que l'Esperit us beneeixi abundantment. Ens encomanem a la vostra pregària.

*† Agustí Cortés i Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat*

VISITES PASTORALS

Arxiprestat d'Anoia

Les reunions amb les diverses realitats eclesials d'aquest arxiprestat s'han realitzat des de finals de maig fins a mitjans de juny.

- El 25 de maig, a les 21.30 h, va tenir lloc la reunió del bisbe Agustí amb els membres del consell arxiprestal a Sant Pere de Riudebitlles.

- Dimecres 31, a les 11 h, a Sant Sadurní d'Anoia, es van aplegar tots els capellans de l'arxiprestat, que en diversos moments d'aquestes setmanes es van anar entrevistant personalment amb el bisbe Agustí. Diumenge, 11 de juny, serà la jornada de cloenda, a Sant Pere de Subirats:

- Diumenge 11 de juny a la tarda va tenir lloc la jornada de cloenda, a Sant Pere de Subirats. A les 17 h va haver-hi una reunió amb laics de les parròquies (equips d'acolliment i dirigents de celebracions dominicals) i a les 18 h trobada oberta amb pregària de vespres i temps de convivència i berenar.

A les reunions mantingudes amb els preveres i el consell arxiprestal de laics, les qüestions principals de la vida de l'Església, en aquest arxiprestat, que s'han identificat, han estat les següents: el treball coordinat de les Càritas parroquials,

el treball amb els joves, els assumptes econòmics i patrimonials, l'escassetat de preveres i els equips d'acolliment i celebracions dominicals sense eucaristia. Aquests dos darrers punts, ben interrelacionats, posen de relleu una mancança i alhora un punt fort de l'arxiprestat, pel que està significant de presa de consciència de la tasca d'acolliment i d'evangelització dels laics a les parròquies -especialment quan la presència quotidiana del capellà no és possible- i de coordinació i formació d'aquestes persones.

ARTICLES I ALTRES ESCRITS

Nota de condol per l'infant mort ofegat a Vilanova i la Geltrú

Sant Feliu de Llobregat, 23-6-2017

En nom de tota l'Església diocesana, el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Agustí Cortés Soriano, unint-se al comunicat de Càritas Diocesana, ha expressat el seu condol amb aquestes paraules:

Ens afecta i ens dol la tràgica desaparició del nen de Vilanova esdevinguda ahir, com a tota la societat, perquè es tracta de la mort d'un infant, d'un innocent. S'hi sumen a més altres motius: d'una banda, la proximitat dels fets, que tenen lloc al territori de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat; d'altra banda la coneixença propera del nen i la seva família per part de Càritas.

Ens unim al condol a la família que ha expressat Caritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat a través de la seva nota, alhora que elevem les nostres pregàries pel nen difunt i per la seva família.

Secretaria General

DECRET'S

Decret 12/17. Renovació de membres del Consell Pastoral Diocesà

Sant Feliu de Llobregat, 17-6-2017

Havent de procedir a la renovació de la meitat dels membres de lliure elecció de representació territorial i funcional del Consell pastoral diocesà (Cf. DECRET 07/09), que finalitzen el seu nomenament el 16 de novembre de 2017;

Pel present decret, a tenor dels articles 6.3 i 15 dels estatuts vigents, convoquem les eleccions dels membres de lliure elecció que han de formar part del Consell Pastoral Diocesà del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, per un període de quatre anys, i que són els següents:

Membres de representació territorial

- Un representant laic dels arxiprestats de:

Vicària Penedès-Anoia-Garraf:

- Garraf
- Piera-Capellades

Vicària del Llobregat:

- Montserrat
- Sant Boi de Llobregat
- Sant Feliu de Llobregat

Membres de representació funcional

- Una de les dues representants femenines dels Instituts de Vida consagrada i

Societats de Vida apostòlica;

- Un representant masculí dels Instituts de Vida consagrada i Societats de Vida apostòlica;

- Els representants dels organismes diocesans següents:

- un representant de l'àmbit de pastoral social
- un representant de l'àmbit de la tercera edat
- un representant de la pastoral diocesana de família (àmbit moviments)
- un representant del col·lectiu de professors de religió i moral catòlica
- un representant de la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut
- un representant de l'àmbit de l'economia diocesana
- un representant de la pastoral diocesana de joves (àmbit parroquial)
- un representant de la pastoral diocesana d'adults (àmbit parroquial)

Encarreguem al Secretari general i Canceller del Bisbat la preparació i l'organització d'aquestes eleccions, juntament amb el responsable de cada àmbit, dins un termini que finirà el dia 11 d'octubre de 2017.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

*+ Agustí Cortès Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 13/17. Consulta per a la renovació d'Arxiprest dels Arxiprestats de Piera-Capellades i Anoia

Sant Feliu de Llobregat, 19-6-2017

Havent de procedir a la renovació del càr-

rec d'Arxiprest dels Arxiprestats de Piera-Capellades i Anoia, que finalitzen el seu nomenament el 26 de setembre de 2017;

Pel present decret disposem el següent:

1. Es procedirà a la consulta prèvia al nomenament d'arxiprestos en els arxiprestats esmentats més amunt, dins un termini que finirà el 23 de setembre de 2017;

2. La consulta es farà d'acord amb les normes aprovades el 3 de juliol de 2007 (Decret 08/07), i que declaro vigents. Es presentarà una acta de la votació, concretant el dia, els assistents i el resultat de la consulta;

3. Encarreguem a la Secretaria general del Bisbat que organitzi el desenvolupament de la consulta, juntament amb els Vicaris Episcopals de les dues Vicaries i els corresponents Arxiprestos.

4. Els nous arxiprestos dels esmentats Arxiprestats, seran nomenats per un període que finirà el setembre de 2021.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 14/17. Erecció de l'Associació "Mare de Déu del Roser" de Vallbona d'Anoia

Sant Feliu de Llobregat, 27-6-2017

Acceptada la petició que ens ha estat presentada pel Rev. Sr. Ramon Maria Bosch Vendrell, Rector de la Parròquia de Sant Bartomeu, de Vallbona d'Anoia, juntament amb els estatuts de l'associació denominada *Associació Mare de Déu del Roser*

de Vallbona d'Anoia, en què se sol·licita la seva erecció definitiva i la concessió de personalitat jurídica pública;

Examinats els estatuts pel quals haurà de regir-se l'Associació, en què se'n determina l'objectiu social i la resta de continguts preceptuats pel Codi de Dret Canònic;

Atès que aquesta associació compleix els requisits establerts en la disciplina vigent de l'Església per ser erigida com a associació pública;

Pel present decret, a tenor dels canons 299 i 312 a 320 del Codi de Dret Canònic, erigim amb caràcter definitiu l'ASSOCIACIÓ MARE DE DÉU DEL ROSER DE VALLBONA D'ANOIA, la qual queda constituïda en associació pública de fidels al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, i li concedim personalitat jurídica pública. Així mateix aprovem els seus estatuts fundacionals.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 15/17. Renovació dels membres del Consell del Presbiteri

Sant Feliu de Llobregat, 27-6-2017

Havent de procedir a la renovació dels membres del Consell del Presbiteri de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat d'acord amb els estatuts aprovats el 27 de setembre de 2006 (Decret 11/06),

Pel present decret convoquem les eleccions dels membres dels grups de representació territorial (art. 4.1) i funcional (art.4.2) del Consell del Presbiteri.

Pel que fa als grups territorials establim les següents circumscripcions, procedint a l'elecció d'un representant per cada arxiprestat: Arxiprestat de Bruguers; Arxiprestat de Sant Boi de Llobregat; Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat; Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts; Arxiprestat de Montserrat; Arxiprestat de Garraf; Arxiprestat de Vilafranca de Penedès; Arxiprestat d'Anoia i Arxiprestat de Piera-Capellades.

Així mateix, a tenor de l'article 4.2.2 dels estatuts, els grups funcionals que en aquesta elecció tindran representants al Consell del Presbiteri són els següents: un representant dels preveres seculars emèrits, un representant de Delegats i Cúria i dos representants dels preveres d'Instituts de vida religiosa i Societats de vida apostòlica.

Per tal de completar la composició del Consell, el Bisbe diocesà nomenarà altres membres, segons el que es preveu a l'article 3 dels estatuts.

Confiam a la comissió formada pel Vicari General i els Vicaris Episcopals, la resolució de qualsevol dubte o reclamació que sorgeixi en ocasió de la preparació immediata i la resolució de les eleccions.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Decret 16/17. Sobre el procediment en les eleccions dels membres del Consell del Presbiteri

Sant Feliu de Llobregat, 27-6-2017

Convocades les eleccions dels membres

del Consell del Presbiteri per decret 15/17 de 27 de juny de 2017, i confeccionades les llistes del cens electoral dels diferents grups territorials i funcionals;

PEL PRESENT decret establim el termini per votar en les eleccions dels membres del Consell del Presbiteri, que s'inicia l'1 de setembre i finirà el dia 6 d'octubre de 2017, a les 12 hores, en què es realitzarà l'escrutini i es proclamaran els elegits, a la seu del Bisbat.

En els grups on cap candidat no assolís la majoria absoluta necessària es procedirà a una segona votació. En aquesta elecció, en la qual bastarà una majoria relativa, segons els estatuts del Consell del Presbiteri, cada elector podrà assenyalar igualment el prevere, d'entre els quatre candidats que hagin obtingut més vots (art. 10.3 dels estatuts). El nou termini per votar finirà el 20 d'octubre a les 12 hores.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan Pere Pulido Gutiérrez, Pvre.
Secretari general i canceller*

Nota de procediment:

TINGUEU PRESENT QUE "Els preveres legítimament inscrits en més d'un grup, tindran en tots ells el dret passiu d'elecció; tanmateix, només podran emetre el seu vot en un sol grup, concretament el que hagin escollit i comunicat oportunament a Secretaria General del Bisbat (Cf. Decret General de la Conferència Episcopal Espanyola, art. 3, paràgraf 2, n1. 1)"

Pel que fa a l'emissió del vot:

1. Escriviu el vostre nom i cognoms en la part superior de la papereta adjunta,

juntament amb la circumscripció en què figureu inscrit. Signeu-la.

2. Marqueu amb una “x” el prevere a qui doneu el vot.

3. Introduïu el vot dins el sobre petit “Consell Presbiteral 2017”.

4. Col·loqueu, tant el sobre petit tancat, com la fitxa signada, en el sobre gran, adreçat al Bisbat i envieu-lo, o bé, lliureu-lo personalment a la Secretaria general del Bisbat.

NOMENAMENTS

Nomenaments parroquials

Amb data de 23 de juny de 2017, el bisbe Agustí Cortés Soriano, informa dels següents nomenaments:

VICARIA EPISCOPAL DEL LLOBREGAT

- **Mn. Vicenç Guinot Gómez**

Rector de les Parròquies de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei.

Rector de la Parròquia de Sant Vicenç de Castellbisbal.

Rector de la Parròquia de Santa Eulàlia del Papiol.

- **Mn. Ricard Hernández Taulé**

Rector de la Parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Joan Despí.

- **Mn. Sergi Sicília Sansi**

Rector de la Parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat.

- **Mn. Joan Manuel Serra Oller**

Vicari de les Parròquies de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei.

Vicari de la Parròquia de Santa Eulàlia del Papiol.

- **Mn. Javier Sánchez García**

Vicari de la Parròquia de Santa Maria de Castelldefels amb l'encàrrec pastoral de l'església de la Mare de Déu de Montserrat de Castelldefels.

• **Mn. Miquel Àngel Jiménez Colás, DP**

Adscrit i amb l'encàrrec pastoral de la Parròquia de Sant Vicenç de Castellbisbal.

Continuen els seus nomenaments d'adscrit a les Parròquies de Sant Miquel Arcàngel i Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei.

VICARIA DEL PENEDÈS, ANOIA, GARRAF

• **Mn. Xavier Aymerich Miñarro**

Rector de la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès.

Rector de la Parròquia de Santa Magdalena de Pontons.

Rector de la Parròquia de Santa Maria de Sant Martí Sarroca.

Rector de la Parròquia de Sant Genís de Torrelles de Foix.

Rector de la Parròquia de Santa Maria de Foix d'El Terme (Torrelles de Foix).

Rector de la Parròquia de Sant Miquel d'Olèrdola.

Rector de la Parròquia de Sant Pere de Sant Pere Molanta (Olèrdola).

Rector de la Parròquia de Sant Pere de la Gornal de Castellet i la Gornal. Adscrit a la Parròquia de la Santíssima Trinitat de Vilafranca del Penedès.

• **Mn. Josep Ramon Ruiz Ramon**

Rector de la Parròquia de Santa Magdalena de Canyelles.

Rector de la Parròquia de Sant Pere i Sant Fèlix d'Olivella.

Vicari de la Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges amb l'encàrrec pastoral de l'església de Sant Joan Baptista de Sitges.

• **Mn. Josep M. Fons Esteve**

Rector de les parròquies de Santa Maria de Lavit i Sant Marçal de Terrassola de Torrelavit.

Continua els seus nomenaments de rector de la Parròquia de Sant Jaume de

Sant Jaume Sesoliveres (Piera) i adscrit a la Parròquia de Sant Sadurní de Sant Sadurní d'Anoia.

• **Mn. Rafael Maroto Cifuentes**

Rector de la Parròquia de Sant Llorenç de Sant Llorenç d'Hortons.

Continua els seus nomenaments de rector de la Parròquia de Sant Miquel de Castellví de Rosanes i de Sant Pere de Gelida.

Altres nomenaments i informacions

Amb data 16 de maig de 2017 el bisbe Agustí Cortés Soriano ha nomenat:

• **Mn. Carles Catasús Pallerola** per al càrrec de Consiliari Diocesà de Moviments de Moviments Cristians de Pobles i Comarques de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat continuant amb els altres càrrecs parroquials/diocesans.

Amb data de 23 de juny de 2017, el bisbe Agustí Cortés Soriano, informa dels següents nomenaments:

• **P. Jesús Bel Gaudó**

Sacerdot de l'Orde de la Mare de Déu de la Mercè. Nomenament Capellà del Centre penitenciari de Brians 1.

• **Mn. Ricard Hernández Taulé**

Capellà de l'Hospital Moisès Broggi de Sant Joan Despí.

Jubilacions Canòniques. S'han presentat les següents peticions de jubilació canònica:

• **Mn. Àngel Galicia Asesio**

Fins ara exercia el seu ministeri com a capellà de la Residència Mare de Déu de Lourdes de les Germanetes dels Ancians deseparats de Sant Just Desvern i adscrit a la Parròquia dels Sants Just i Pastor de Sant Just Desvern.

• **Mn. Ramon Català Güell**

Fins ara exercia el seu ministeri com a rector de la Parròquia de Sant Pere i Sant Fèlix d'Olivella.

Vida Diocesana

PLA PASTORAL

Carta del bisbe Agustí per al curs 2017-2018 del Pla Pastoral

“Us he confiat la missió d’anar per tot arreu i donar fruit” (*Jn 15,16*)

Sant Feliu de Llobregat, 8-6-2017

Estimats fidels:

Permeteu-me unes breus paraules per centrar l’objectiu que ens hem proposat per aquest tercer any del Pla Pastoral.

Recordant el camí fet

Recordem que venim d’aquell esforç que férem el curs 2013-2014 (amb motiu del desè aniversari de vida de la Diòcesi) preguntant, mitjançant una enquesta, el que pensàvem que ens demanava l’Esperit per a la vida pastoral de la Diòcesi. La comissió que va recollir el resultat va veure que el que es demanava restava il·luminat per les paraules de Jesús en el ric i conegut text de *Jn 15,1-17* (la paràbola del cep i les sarments).

Aquest text, en efecte, ens ha servit de guia per assenyalar els objectius dels tres cursos 2015-2018. Això ens ha permès de resseguir el propi pensament de Jesús, la seva pròpia lògica. Així, el primer curs (2015-2016) ens vàrem proposar viure el

vinde fonamental i necessari de cadascú i de l’Església amb Jesucrist; el segon any hem mirat d’aprofundir en el seu mandat d’estimar-nos com Ell ens estima. Aquest tercer curs fixem la mirada sobre el món que ens envolta i sentim com Jesús ens envia per tot arreu “a donar fruit”.

Hem d’advertir que la lògica de Jesús determina una connexió necessària dels tres passos. Per això l’eficàcia del Pla Pastoral dependrà de si hem caminat seguint aquest petit itinerari. Un pas ens porta a l’altre i els posteriors suposen els anteriors. Qui es vincula vitalment a Jesús no pot evitar compartir l’amor amb els germans, i qui comparteix aquest amor, no pot deixar d’anunciar-lo i encomanar-lo al món. Així mateix no podem sortir al món en missió, si no estem vinculats a Jesús vitalment: d’ell ens ve la saba de la vida, el seu amor i la seva gràcia; i no podem pretendre ser eficaços, és a dir, donar fruit en el món, si no hem estat disposats a compartir l’amor amb els germans de la comunitat...

Per altra banda, cal recordar que un pla pastoral com el nostre, per tres cursos, amb objectius cada un d’ells i sense més pretensions que caminar tots en una mateixa direcció (i no excloure objectius particulars), proposa sempre passos acumulatius. L’objectiu d’un curs no és més que una mirada preferent, un accent, que no oblida ni exclou els objectius d’altres cursos i, menys encara, altres aspectes de la vida espiritual i pastoral.

L’objectiu del curs present

Tant en les respostes a l’enquesta que férem de fa tres anys, com en les paraules de Jesús, el “món” hi és present. Tenim molt al cor que allò que anomenem “el món”, no només és una realitat amb la

qual hem de comptar, sinó que també, per voluntat de Jesús, estem al seu servei.

A les respostes de l'enquesta nosaltres parlàvem d'evangelització i de diàleg amb el món. Jesús, a l'Evangeli de sant Joan parla del món amb significats molt contrastats. Per una banda, ens parla del món com allò tan estimat pel Pare, que envià el seu propi Fill per salvar-lo ("perquè no es perdi ningú dels qui creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna": *Jn 3,16-17; 1Jn 4,9*). Per altra, afirma que ni Ell, ni els seus deïxebles, no són del món, més encara, que el món ens pot odiar com l'ha odiat a Ell i al Pare (cf. *Jn 15,18-23; 17,14-16*). En tot cas, les paraules de Jesús que tenim presents enguany, ens diuen que Ell, pensant precisament en el món i en nosaltres, ens hi envia en missió.

En què consisteix la missió que ens encomana? El text de sant Joan diu que "som enviats al món com Ell, Jesús, ha estat enviat" (*Jn 17,18*) i defineix la missió així: "anar per tot arreu a donar fruit".

D'aquí deduím conseqüències ben importants:

a) Que som enviats al món pel mateix amor que mogué el Pare a enviar el seu Fill. Que també som enviats amb la mateixa finalitat: és a dir, perquè el món se salvi (cf. *Jn 17,18*).

b) Que el món no se salva per ell mateix, sinó que la salvació li ve de fora, tal com nosaltres mateixos l'hem rebuda de Crist, tot creient en Ell. Hi ha, per sobre de tot, l'amor gratuït que ens ha elegit i ens envia: "no m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió..." (*Jn 15,16*)

c) Què vol dir "donar fruit"? En primer lloc, vol dir que nosaltres anem al món amb la missió d'afavorir o furnir ocasió de

fe: els fruits són els de la fe (Jesús tenia la missió d'anunciar per tal que el món cregués i prega pels qui creuran per la nostra paraula: cf. *Jn 17,20-21*). En segon lloc, si atenem el context del "donar fruit", entenem que es tracta dels fruits de l'amor, la saba que circula pel cep i les sarments mantenint-los vius... En aquest sentit, aquesta expressió de Jesús inclou tot el que hem de fer al món: des de les paraules, a les accions concretes, des dels sentiments més profunds, a la pregària personal i comunitària, des de l'obra de tota una vida en el seu conjunt, al gest més senzill i quotidià... Sant Pau ens recorda quins són els fruits de l'Esperit enfront als de la carn (cf. *Ga 5,22*). Nosaltres afegim que tot el que visquem (pensament, paraula, obra) haurà de ser fruit de l'Esperit de Crist, que és l'amor. Només aquest és fruit "que dura per sempre" (*Jn 15,16*), el fruit de vida eterna.

d) No és estrany a aquestes paraules de Jesús allò que en un altre moment ens va dir, segons l'Evangeli de sant Mateu: "Pels seus fruits els coneixereu" (*Mt 7,20*). Els dos evangelis refereixen la inutilitat i el destí de l'arbre sec o les sarments seques (*Mt 3,10; 7,19; Jn 15,6*). Sort que sempre hi cap la possibilitat que el Pare podi la sarment que dóna poc fruit o que el pagès torni a treballar la figuera estèril... (*Jn 15,2; Lc 13,6-9*). En tot cas, resta clar que els fruits són un signe fonamental per discernir si una conducta, una acció o tota una vida és de Crist o no, si és segons el seu Esperit o no.

Paraules clau

Després d'aquestes consideracions, veiem que l'objectiu pastoral d'enguany ha de girar entorn a aquests conceptes clau:

Missió

Ens hem de sentir enviats. Tenim una missió que no neix de nosaltres mateixos (del nostre càlcul, de la nostra manera de pensar, ni tampoc de la nostra “generositat”), sinó del mandat de Jesús. Ja sentir que ens encomana una missió ens omple de goig, perquè significa que per a Ell som importants, als seus ulls la nostra tasca al món té sentit i valor, en certa manera li som necessaris...

Obertura

Si el primer i segon curs podíem tenir la temptació de centrar-nos massa en nosaltres mateixos, és el moment d'afavorir l'obertura al món. El text ens diu “per tot arreu”, perquè es tracta d'una missió universal. Universal no vol dir “genèrica”, perquè és ben concreta. Més aviat vol dir que hem de donar fruit (d'amor de l'Esperit) “amb tot tipus de persona i en qualsevol situació”.

Eficiència

Els fruits són obres, “efectes”, resultats, accions conseqüents. No vol dir Jesús exactament que hem de ser “eficaços” en el sentit dels programes econòmics, polítics, o de mercat... Jesús mai no ens va prometre aquest tipus d'eficàcia. Aquí “donar fruit” és un mandat que mira de superar aquella manera de ser deixeble esmortida, aburgesada, o només formalista, de moltes reflexions i paraules maques, però sense efectes concrets a la vida.

Discerniment

Els fruits que hem de donar esdevenen un signe clar de l'autenticitat de la nostra vida de cristians. Per un costat ens permetran de discernir si realment som vius. Per altre costat, si els nostres fruits són bons, és a dir, autènticament de l'Esperit de Jesucrist (recordem què vol dir “fruits” de fe i de caritat).

Gratuitat

Així com l'objectiu del primer curs podia fer-nos caure en una mena de quietisme (“ja ho farà Jesucrist amb la seva saba”), enguany, en insistir en les obres, tenim el perill de caure en una mena d'orgull de l'acció, d'autosuficiència (pelagianisme). Ben al contrari, haurem d'insistir, sobretot a la pregària, en la lloança i l'acció de gràcies, així com en l'oració de petició perquè l'Esperit ens faci capaços d'obrar com cal.

Realisme

Tant la mirada sobre el món, com la planificació de les nostres accions evangelitzadores, hauran de ser molt realistes. Això vol dir que hem de tenir un bon coneixement de la realitat del món, no tant per blegar-nos a les seves exigències, sinó per acceptar-lo (estimar-lo) tal com és i alhora saber transmetre-li la Paraula de Déu, poder establir amb ell el diàleg evangelitzador. Així mateix, sense oblidar els ideals, ni la *parressia* pròpia de l'evangelitzador, haurem d'anar al món amb pobresa i senzillesa, acceptant els nostres límits i confiant en l'Esperit, que actua per mitjà nostre. En definitiva, hem d'assimilar la mirada que Jesús tenia sobre el món i, amb un esforç de sa realisme, comptar amb la participació en el seu Misteri Pasqual que això comporta (cf. *Jn 16,1-4*).

Testimoni

L'objectiu que ens proposem situa la dimensió testimonial de la vida cristiana en el centre de les nostres preocupacions. L'objectiu de l'any passat, en paraules de Jesús, ja tenia una forta càrrega testimonial: “En això coneixeran que sou deixebles meus, si us estimeu els uns als altres” (*Jn 13,35*). Rebutjarem tot tipus de fariseisme, fins el més subtil, no farem les bones obres per donar bona imatge, però les

nostres bones obres seran testimoni de fe i, en aquest sentit, seran evangelitzadores. No hi haurà perill d'hipocresia, si cada obra nostra en la seva intenció i el seu estil esdevé motiu per glorificar el Pare, tal com ens diu Jesús a l'Evangeli de sant Mateu (“veuran les vostres bones obres i donaran glòria al Pare del cel”: *Mt 5,16*).

No cap altra serà la finalitat de tot el nostre objectiu pastoral: “La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i si-gueu deixebles meus” (*Jn 15,8*).

CRÒNICA DIOCESANA

MAIG

1 de maig. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere a Subirats en l'Aplec del Pa i l'empenta i amb motiu del 1100 aniversari del primer document “El pa i l'empenta”.

2 de maig. Sortida lúdica de la Cúria diocesana a Lleida. Hi han participat treballadors, voluntaris i familiars i delegats. S'ha visitat el museu diocesà i la Catedral on han estat rebuts per Mons. Salvador Giménez i s'ha resat l'hora menor. A continuació s'ha compartit el dinar a l'Acadèmia Mariana.

3 de maig. El bisbe Agustí presideix la trobada d'arxiprestos de la Vicaria del Penedès, Anoia, Garraf, a Vilafranca del Penedès.

4 de maig. El bisbe Agustí presideix la trobada d'arxiprestos de la Vicaria del Llobregat, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí participa en la taula rodona “Per un treball decent” organitzada per la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar i l'Equip de Pastoral Obrera, a l'Ateneu de Sant Feliu de Llobregat.

5 de maig. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la capella del col·legi Sant Lluís de Pla i Amell de Bosch de la Congregació dels Fills de la Sagrada Família, a Begues on confereix el Sagrament de la Confirmació a alumnes del centre. Tot seguit comparteix el sopar amb la comunitat de religiosos.

6 de maig. Trobada de formació de voluntaris de Càritas diocesana, a la Casa de l'Església.

Trobada diocesana d'escolans al Seminari Conciliar de Barcelona.

El bisbe Agustí concelebra en l'Eucaristia de beatificació dels màrtirs del Sagrat Cor a la Catedral de Girona, presidida pel Cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per les Causes dels Sants.

Trobada diocesana de joves organitzada per les Delegacions diocesanes de Jovenutut i Pastoral Vocacional en el context de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat.

7 de maig. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Vicenç màrtir, de Sant Vicenç dels Horts, on confereix el Sagrament de la Confirmació a 11 joves i dos adults de la parròquia.

8 de maig. Els seminaristes de la diòcesi Javier Ojeda i Xavier Montané, juntament amb altres companys del seminari de Barcelona, reben, de mans de l'arquebisbe Joan Josep Omella, els ministeris laicals de l'acolitat i el lectorat respectivament, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona.

9 de maig. Trobada de formació de preveres i diaques de la vicaria del Penedès,

Anoia, Garraf a la Residència-Casa d'Espiritualitat de les Germanes de Santa Anna de la Mare Ràfols, a Vilafranca del Penedès, amb el tema de formació: Varietat de carismes i ministeris en l'Església, tota ella ministerial. I amb el ponent: Mn. Daniel Palau Valero.

El bisbe Agustí imparteix una conferència a la Residència sacerdotal de Sant Josep Oriol de Barcelona.

10-11 de maig. El bisbe Agustí participa en la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, al santuari de la Mare de Déu de Loreto, de Tarragona.

11 de maig. Reunió de l'equip de Pastoral Obrera, a la Casa de l'Església.

12 de maig. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

Visita a la Casa de l'Església d'un grup d'alumnes d'ESO de l'Escola Verge de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat.

13 de maig. Sessió formativa d'iniciació al voluntariat, organitzada per Càritas diocesana, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia en la festa de la Mare de Déu dels Desemparats, a la Llar Nostra Senyora de Lourdes de les Germanetes dels Ancians dels Desemparats, a Sant Just Desvern.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Castelldefels, on confereix el sagrament de la Confirmació a joves i adults de la parròquia.

14 de maig. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a l'Església de Sant Llop, de Sant Andreu de la Barca, on confereix el Sagrament de la Confirmació a sis joves.

15 de maig. Reunió de la Delegació de la Vida Consagrada, a la Casa de l'Església.

16 de maig. Trobada de preveres i diaques de la vicaria del Llobregat, a la Casa de l'Església amb el tema de formació: Varietat de carismes i ministeris en l'Església, tota ella ministerial. I amb el ponent: Mn. Daniel Palau Valero.

Reunió del Moviment de Vida Creixent, a la Casa de l'Església.

18 de maig. Reunió de la Plenària del Secretariat Interdiocesà de Santuaris i Turisme, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat, on confereix el Sagrament de la Confirmació a un grup d'alumnes de l'escola Highlands School, d'Esplugues de Llobregat.

19 de Maig. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

Visita a la Casa de l'Església d'un grup d'alumnes de l'Escola Verge de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat.

Entrevista del bisbe Agustí amb el provincial de l'Orde dels Mercedaris, a la casa de l'Església.

20 de maig. El bisbe Agustí presideix l'entrega dels premis del 32è Concurs Bíblic de Catalunya, organitzada pel Grup Avant de Terrassa i l'Associació Bíblica de Catalunya. A continuació, Luis Guitarra, cantautor i Carmen Sara, narradora oral, ofereixen una audició en clau de la *Laudato Si'* als professors de Religió i Cristians de la diòcesi, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia amb motiu de la festa major de la parròquia de

Sant Baldiri, a Sant Boi de Llobregat. Tot seguit comparteix el dinar amb els preveres de l'Arxiprestat.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Sadurní, a Sant Sadurní d'Anoia on confereix el Sagrament de la Confirmació. Abans de la celebració el bisbe Agustí conversa amb els confirmands.

21 de maig. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan Baptista, de Sant Feliu de Llobregat, on confereix el Sagrament de la Confirmació.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de la Trobada Pasqual del malalt, organitzada per la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut, a la Residència de Sant Joan de Déu de Martorell.

22 de maig. Visita a la Casa de l'Església d'un grup d'alumnes de l'Escola Verge de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat.

24 de maig. El bisbe Agustí s'entrevista amb els preveres de les parròquies de l'Anoia en la Visita Pastoral a l'Arxiprestat d'Anoia.

El bisbe Agustí presideix la reunió del Consell d'Assumptes Econòmics, a la Casa de l'Església.

25 de maig. El bisbe Agustí presideix la reunió del Secretariat del Consell Pastoral diocesà, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix la reunió del Secretariat del Consell del Presbiteri, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix la reunió del Consell de Consultors, a la Casa de l'Església. Pregària vocacional organitzada per la Delegació diocesana de Pastoral Vocacional, a la capella de la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí es reuneix amb el Consell Pastoral Arxiprestal en la Visita Pastoral a l'Arxiprestat d'Anoia.

Reunió de l'equip de la Delegació diocesana de Joventut, a la Casa de l'Església.

26 de maig. Reunió del Consell Episcopal. Aquesta reunió es fa al Vendrell, després de visitar la casa natal de Pau Casals.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia i res de la pregària de vespres en la Solemnitat de la dedicació del temple, a la Catedral de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat.

Visita a la Casa de l'Església d'un grup d'alumnes de l'Escola Verge de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat.

27 de maig. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, on confereix el Sagrament de la Confirmació a 25 joves de la contrada.

28 de maig. Entrevista del bisbe Agustí amb la Provincial de les Germanes Dominiques de la Presentació, a la casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Capella de les Filles del Bon Salvador, a Sant Feliu de Llobregat.

29 de maig. Reunió de la Delegació diocesana de la Pastoral Vocacional, a la Casa de l'Església.

31 de maig. El bisbe Agustí es reuneix amb els mossens de l'arxiprestat de l'Anoia, en la Visita Pastoral, a la Parròquia de Sant Sadurní, a Sant Sadurní d'Anoia.

JUNY

1de juny. El bisbe Agustí presideix la reunió del Consell del Presbiteri, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia pasqual amb les comunitats neocatecumenals que han acabat el camí de renovació de les promeses baptismals, a la parròquia de Sant Josep Obrer, de Sant Boi de Llobregat.

2 de juny. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

Entrevista del bisbe Agustí amb la Provincial de les *Servidoras del Señor y de la Virgen de Matará*, a la casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Gavà, on confereix el sagrament de la Confirmació a joves de la parròquia i alumnes del Col·legi de la Immaculada Concepció de la Congregació de les Germanes Agustines Missioneres.

3 de juny. El bisbe Agustí presideix la reunió de delegats diocesans de Família i Vida de les diòcesis amb seu a Catalunya, a la Casa de l'Església.

Trobada de final de curs de la Delegació diocesana de Catequesi amb els coordinadors arxiprestals, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat, on confereix el Sagrament de la Confirmació a un grup de joves. Abans conversa amb els confirmands.

4 de juny. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Maria de La Geltrú a Vilanova i la Geltrú, on confereix el Sagrament de la Confirmació a un grup de joves de les parròquies de Santa Maria i

Sant Antoni abat. Abans conversa amb els confirmands.

El bisbe Agustí rep la visita de Mons. Juan Carlos Vera Plasencia, bisbe castrense a Perú.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia en la Solemnitat de la Pentecosta, on confereix el sagrament de la Confirmació a adults de diferents parròquies de la Diòcesi, a la Catedral de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat. Es fan presents a la celebració diferents corals que han participat en celebracions diocesanes a la Catedral.

5-7 de juny. Assemblea espanyola de Delegats de Missions i Directors d'Obres Misionals.

5 de juny. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia en l'Aplec de la Mare de Déu de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat i assisteix als actes festius. A continuació comparteix el dinar de germanor amb mossens i laics de la parròquia de Sant Llorenç.

6 de juny. Trobada de final de curs d'animadors del moviment de Vida Creixent, a la Casa de l'Església. El bisbe Agustí saluda els presents.

Reunió de la Delegació diocesana de la Pastoral Sacramental i Litúrgia, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia de l'Esperit Sant del Moviment de Renovació Carismàtica de Barcelona, al Santuari del Perpetu Socors de Barcelona.

7 de juny. El bisbe Agustí assisteix a la reunió de bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona a l'Arquebisbat de Barcelona.

9 de juny. Reunió de coordinadors de la Cúria, a la casa de l'Església.

Jornades de genealogia. Presentació de l'Arxiu diocesà, a la casa de l'Església.

Concert a la Catedral de Sant Llorenç. Missa de la Coronació de Mozart, en benefici de Càritas diocesana.

10 de juny. El bisbe Agustí assisteix a l'ordenació episcopal de Mons. Santiago de Wit, bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de València, a la Catedral de València.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Molins de Rei, on confereix el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.

11 de juny. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Parròquia de la Santa Maria de Piera, on confereix el Sagrament de la Confirmació. Abans de la celebració conversa amb els confirmands.

Trobada d'equips d'acollida i celebracions dominicals en la Visita Pastoral a l'arxiprestat de l'Anoia, a Subirats.

El bisbe Agustí presideix la celebració de cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de l'Anoia, a Subirats.

12 de juny. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Capella de la Casa de l'Església, en la trobada de final de curs del grup de Mares de sacerdots, Mare de Déu de la Mercè. A continuació comparteixen el dinar.

13 de juny. Trobada de final de curs de preveres i diaques, a la Casa de l'Església. Durant la trobada es presenta la valoració del segon curs del Pla pastoral i el contingut del tercer curs 2017-2018. A continuació uns portaveus del cos de Mossos d'Esqua-

dra fan una exposició de principis bàsics sobre seguretat.

14 de juny. El bisbe Agustí es reuneix amb els seminaristes de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat i concelebra en l'Eucaristia de final de curs del Seminari Conciliar de Barcelona, amb la pregària de Vespres, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona. A continuació comparteixen el sopar.

15 de juny. El bisbe Agustí presideix la reunió de fi de curs dels arxiprestos, a l'ermita de la Mare de Déu de Bruguers, que finalitza amb el dinar.

16 de juny. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

17 de juny. El bisbe Agustí presideix la reunió del Consell Pastoral Diocesà, a la Casa de l'Església.

Trobada de formació de diaques, a la casa de l'Església.

18 de juny. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria d'Olesa de Montserrat, on confereix el Sagrament de la Confirmació.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la Catedral, en la Solemnitat del Corpus Christi. A continuació presideix l'acte eucarístic, amb la processó i benedicció amb el Sant Sagrament pels carrers al voltant de la Catedral i Plaça de la Vila, de Sant Feliu de Llobregat, on s'ha preparat un altar i catifa floral.

20 de juny. El bisbe Agustí es troba amb els seminaristes de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat; fan el res de l'Hora menor, a

la capella de la Casa de l'Església i a continuació comparteixen el dinar.

22 de juny. Reunió de la Comissió de la Llei de Transparència amb la presència del bisbe Agustí i l'Ecònom, a la casa de l'Església.

El bisbe Agustí presideix la reunió de final de curs de delegats diocesans, a la casa de l'Església.

Pregària pels immigrants amb el tema: "Morir d'esperança", organitzada per la Comunitat de Sant Egidi, a la Basílica dels Sants Just i Pastor de Barcelona. El bisbe Agustí saluda els participants i comparteix el sopar amb un grup de la Comunitat.

23 de juny. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

El bisbe Agustí es reuneix amb l'Equip del Secretariat d'animació bíblica, a la casa de l'Església.

24 de juny. El bisbe Agustí comparteix el dinar amb els preveres de la ciutat de Sant Feliu de Llobregat, a la Casa de l'Església i en la Festa de Sant Joan Baptista, de les poblacions de Sant Feliu de Llobregat i Sant Joan Despí.

El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Joan Baptista, de Sant Feliu de Llobregat, en la Solemnitat del naixement de Sant Joan Baptista, on Mn. Sergi Sicília Sansi pren possessió com a nou rector.

25 de juny. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la capella del Monestir de la Mare de Déu dels Àngels de les Germanes Dominiques, a Sant Cugat del Vallès, retransmesa pel canal 2 de la Televisió Espanyola. El bisbe Agustí presideix l'Eucaristia a la

parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Joan Despí, on Mn. Ricard Hernández Taulé pren possessió com a nou rector.

28 i 29 de juny. El bisbe Agustí participa als actes del Consistori del nous Cardenals, entre ells Mons. Joan Josep Omella, a Roma.

30 de juny. Reunió del Consell Episcopal, a la Casa de l'Església.

Organismes Diocesanes

VICARIA JUDICIAL – TRIBUNAL ECLESIASTIC

Criteris de valoració dels testimonis

El cànon 1572 apunta diversos criteris perquè el tribunal faci una equitativa valoració de la prova testifical.

S'enumeren breument.

1. La pròpia condició de la persona. És prudent fer constar en acta el nivell humà i professional de qui testifica. A això s'afegeix la relació que el vincula amb algun dels consorts: amiatat, parentiu, companys de treball, etc. Els familiars poden ser testimonis, encara que no és prudent que acaparin la llista proposada pel lletrat: la neutralitat podria quedar qüestionada.

2. Àmbit i font de coneixement dels fets succeïts. No procedeix concedir idèntic valor a un testimoni que coneix les parts quan ja feien vida conjugal i amb fills, davant d'un testimoni que li consten fets sent ells encara nuvis. La font del testimoni és de rellevància: ha de constar en acta si li consten els fets narrats o bé constància directa o per comentaris d'algú, o de la gent en general.

3. Credibilitat. Hi ha d'haver coherència en la narració dels fets. S'ha de fer constar, potser en diligència a part, el grau de seguretat que ofereix quan els narra. Si gaudeix de certa lògica quan un testimoni afirma que tal fet l'ha presenciat personalment.

4. Confrontació de testimonis. És indispensable comparar la pluralitat de les narracions testificals. També valorar-les en el seu conjunt amb els restants medis de prova: pericial, documental, declaració de parts. El jutge pot i ha de citar de nou un testimoni, a fi que aclareixi detingudament algun punt de rellevància per a la causa. Per fi, afegir que la normativa canònica permet la figura jurídica de «l'acarament»: diversos testimonis, per una qüestió puntual, poden ser interrogats pel jutge de forma simultània, sempre amb la finalitat d'assolir la certesa moral.

(article publicat al Full Dominical del 14-5-2017)

Citació edictal

Nul·litat Matrimonial “Buitrago/Rodríguez” 07/2016

El Tribunal Eclesiàstic notifica a l'esposa demandada, senyora Martha Patricia Rodríguez Bejarano, en situació de domicili desconegut, a fi que pugui conèixer la tramitació d'aquest procés matrimonial, el contingut de la demanda presentada pel seu espòs, constitució Tribunal i formulació del Dubte. Pot incorporar-se a la causa en període d'instrucció, a tots els efectes.

Sant Feliu de Llobregat, 26 de juliol del 2017.

*Albert Sols,
vicari judicial*

*Mn. Joan-Manuel Serra,
notari eclesialstic*

ADMINISTRACIÓ ECONÒMICA

Reunions del Consell d'Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors

Van tenir lloc els dies 24 i 25 de maig, respectivament. Aquests organismes es reuneixen regularment per assessorar el Bisbe diocesà en l'exercici del seu ministeri. El Consell d'Assumptes Econòmics està format per un mínim de tres persones expertes en matèries jurídiques, econòmiques i financeres. Actualment, consta de set membres. És competència seva revisar anualment, per encàrrec del Bisbe, l'administració dels béns eclesiàstics. El Col·legi de Consultors està format per alguns sacerdots (entre sis i dotze) del Consell Presbiteral, escollits pel Bisbe. Per la seva composició més reduïda i la facilitat de convocatòria, ajuda en l'assessorament al Bisbe de manera més continuada i àgil. En les reunions del mes de maig es va aprovar l'exercici econòmic de l'any 2016, un dels punts preceptius d'aquests organismes.

Comunicació a les parròquies sobre la seva situació econòmica per a l'impost de societats 2016

Sant Feliu de Llobregat, 26-5-2017

Benvolgut mossèn:

Com cada any us sol·licitem que ens informeu de la situació econòmica de la vostra parròquia, en aquest cas referida a l'any 2016. A tal fi us adjuntem un imprès per tal que l'empleneu i el trameteu abans del proper 30 de juny de 2017. Com ja sabeu, necessitem aquestes dades per poder presentar a l'Agència Tributària la informació conjunta de totes les parròquies i entitats que integren la nostra Diòcesi.

És important que empleneu el document adjunt amb totes les dades, i no oblideu els certificats de retencions de lloguers.

Ens podeu trucar perquè us facilitem qualsevol aclariment que necessiteu (Sr. Manel Martínez i Sra. Dolors Torrijos de 9 a 14:30 hores al telèfon 93 632 76 30.

Molt atentament,

Rafael Galofré i Casas
Ecònom.

Documentació a trametre per confeccionar l'impost de societats corresponent a l'exercici 2016.

1. Tresoreria.
 - 1.1. Cal trametre els certificats bancaris (fotocòpia) de tots els comptes dels quals és titular la Parròquia.
2. Inversió financera en valors mobiliaris.
 - 2.1. S'ha de fer una llista de la composició de la cartera de valors mobiliaris a data 1 de gener de 2016. S'han d'incloure valors, accions, obligacions, deute de l'estat, lletres, etc. (inclouent-hi les participacions en fons d'inversió que disposen al començament de l'any).
 - 2.2. Variacions en el transcurs de l'any, compres, ampliacions, amortitzacions, vendes i saldo a 31 de desembre de 2016.

2.3. Reflectir els rendiments monetaris obtinguts pels conceptes dividends i interessos.

3. Préstecs.

3.1. Cal conèixer l'endeutament de les parròquies o entitats en concepte de préstecs d'entitats financeres o creditors. El banc/caixa us pot fer un certificat amb el deute pendent de liquidar i si fossin deutes a creditors per obres, la mateixa empresa també pot certificar el deute pendent.

4. Immobilitzat actual (Patrimoni immobiliari)

4.1. Pel que fa als habitatges i locals llogats, així com tots aquells que no estan destinats al servei pastoral, adjunteu tots els documents de què disposeu especialment els corresponents a la contribució cadastral de l'any 2016 (IBI) i les liquidacions de l'IVA. Adjunteu també les fotocòpies dels contractes de lloguer i dels convenis de cessió de l'ús que hagin estat d'alta l'exercici 2016.

4.2. En el cas de locals no utilitzats, classifiqueu-los segons l'última destinació.

4.3. En locals de lloguer adjunteu les certificacions originals de les retencions practicades pels arrendataris sobre els lloguers.

4.4. Comunicar qualsevol alteració patrimonial, compra, venda, o permuta de terrenys, construccions, i altres mitjançant fotocòpia dels documents.

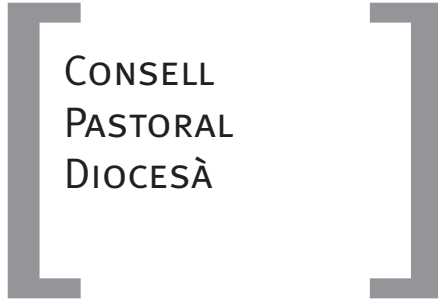
Les vostres entitats financeres us poden oferir la informació dels punts 1, 2 i 3 i la del punt 4 corresponent a l'IBI l'Organisme de Gestió Tributària de la vostra població o comarca.

També posem a la vostra disposició el

departament d'Economia del Bisbat de Sant Feliu; podeu contactar amb el Sr. Manuel Martínez i Dolors Torrijos, al telèfon 93 632 76 30.

DEPARTAMENT DE PATRIMONI

CONSELL PASTORAL DIOCESÀ

Jornades de Genealogia celebrades a Sant Feliu de Llobregat

La darrera sessió de les Jornades de Genealogia, organitzades entre l'Arxiu Històric Comarcal del Baix Llobregat i el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat els dies 1, 6, 7, 8 i 9 de juny, va consistir en la visita a l'Arxiu Històric del bisbat.

Una vintena de genealogistes i historiadors varen ser presents a la presentació de l'Arxiu Històric Diocesà. Va obrir l'acte el Sr. Secretari General i Cancellier del Bisbat, Mn. Joan Pere Pulido, acompanyat de la Sra. Mari Luz Retuerta, directora de l'Arxiu Històric Comarcal i el Sr. Joan Torras, en representació del Departament de Patrimoni del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Seguidament la Sra. Leonor Parreu, arxivera de l'Arxiu Històric Diocesà, acompanyada del seu col·laborador, Mn. Genís Sans, varen procedir a la presentació de l'Arxiu Històric Diocesà, explicant els diferents fons que l'integren i mostrant diferents exemples de documents dels arxius històrics parroquials. Per acabar, es van visitar les dependències de l'Arxiu, la sala de consulta, el prearxiu i l'arxiu definitiu.

Sens dubte va ser una bona iniciativa, que en portarà d'altres i que ens ajudarà a dinamitzar l'important llegat dels Arxius Històrics Parroquials.

Reunió 17-6-2017

Sant Feliu de Llobregat, 17-6-2017

S'inicia la reunió amb la Pregària de l'Hora Menor a la Capella de la Casa de l'Església. A continuació el Senyor Bisbe saluda els presents i agraeix la seva assistència i valora la reunió especialment pel moment de canvis que s'estan vivint a la Diòcesi: la renovació de part del Consell Pastoral Diocesà pel curs vinent i també els canvis pastorals de preveres. Convida a tenir una mira esperançada referint-se als objectius diocesans que ens plantejem el proper curs en relació al tercer any del Pla pastoral i finalment subratlla la continuïtat de la Visita pastoral als arxiprestats i afegeix la importància de continuar aprofundint el sentit de pertinença a la Diòcesi, especialment en aquelles realitats pastorals més allunyades.

Després de l'aprovació de l'acta de la darrera reunió, Mn. Carles Muñiz, Delegat de Pastoral de Joventut, informa que els Delegats diocesans de Joventut i Pastoral Vocacional són els encarregats de sensibilitzar i coordinar el document sobre l'aportació diocesana al Sínode de bisbes 2018, amb el lema "Els joves, la fe i el discerniment vocacional" i que s'ha enviat a

totes les parròquies, comunitats religioses i altres entitats i persones concretes.

A continuació es fa una valoració del segon curs del Pla Pastoral 2016-2017 “Estimeu-vos els uns als altres” (Jn 15,12), amb el títol: L'Església Comunió de germans que s'estimen. I es presenta un possible programa de continguts per al tercer curs 2017-2018, amb el títol: Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, l'Església testimoni d'amor en el món.

Després del descans, es reprèn la reflexió en referència al tercer curs del Pla pastoral fent diferents aportacions. A continuació s'informa de la renovació de la meitat dels representants del Consell Pastoral Diocesà, per als anys 2018-2021.

A continuació es fan un seguit d'informacions sobre Càritas diocesana, la Visita Pastoral als Arxiprestats, i de les reunions ordinàries del Consell Pastoral Diocesà en el curs 2017-2018.

Finalment el Senyor Bisbe informa de la marxa de la comunitat de religioses dominiques de la Casa de l'Església i acomiada els presents.

CONSELL DEL PREBISTERI

Reunió 1-6-2017

El passat dia 1 de juny de 2017, a la Casa de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, es va reunir el Consell del Presbiteri.

Després de la pregària i de la salutació del bisbe Agustí, vam recordar alguns esdeveniments eclesials de la nostra diòcesi i vam aprovar l'acta de la darrera reunió.

El bisbe Agustí va demanar suggeriments als consellers, alhora de desenvolupar i treballar els objectius del Pla Pastoral del curs 2017 – 2018: Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit. l'Església testimoni d'amor en el món.

El bisbe Agustí, arran de la presentació del document preparatori de la XV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el lema “Els joves, la fe i el discerniment vocacional” i del qüestionari que l'acompanya, demana als consellers que ajudin, amb la seva aportació, a la síntesi que presentarà la diòcesi.

Abans de finalitzar la reunió s'informa de la conclusió de l'auditoria, i s'informa de les dates del Consell pel proper curs.

Delegacions Diocesanes

MITJANS DE COMUNICACIÓ

Carta de la delegada als mossens amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Sant Feliu de Llobregat, 15-5-2017

Benvolguts mossens,

Deixeu-me que, ni que sigui un cop a l'any, arribi a vosaltres personalment, amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que enguany celebrem el 28 de maig, coincidint, com sempre, amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor. Un dia per recordar-nos de les comunicacions, quan en realitat, cada dia comuniquem i ens comuniquen notícies, bones i no tan bones...

En aquesta línia va el lema de la Jornada i el missatge del papa Francesc: «Comunicar esperança i confiança en els nostres temps. “No tinguis por, que jo sóc amb tu” (Ls 43,5)». Heus aquí alguns “tastets”:

- *Voldria exhortar a tots a una comunicació constructiva que, rebutjant els prejudicis contra els altres, fomenti una cultura de la trobada que ajudi a mirar la realitat amb autèntica confiança.*

- *Voldria contribuir a la recerca d'un estil comunicatiu obert i creatiu, que no doni tot el protagonisme al mal, sinó que tracti de mostrar les possibles solucions, afavo-*

rint una actitud activa i responsable en les persones a les quals va dirigida la notícia.

- *Cada nou drama que succeeix en la història del món es converteix també en l'escenari per a una possible bona notícia, des del moment en què l'amor aconseguix trobar sempre el camí de la proximitat i suscita cors capaços de commoure, rostres capaços de no enfonsar-se, mans a punt per construir.*

- *La confiança en la llavor del Regne de Déu i en la lògica de la Pasqua (...) ens fa capaços de treballar –en les múltiples formes en què es duu a terme avui la comunicació– amb la convicció que és possible descobrir i il·luminar la bona notícia present en la realitat de cada història de salvació.*

Són només algunes idees, però val la pena llegir sencer el missatge, que potser us serveix per a l'homilia del diumenge de l'Ascensió.

Amb aquest correu electrònic rebeu el cartell i el missatge del papa, materials que trobeu també al web de la Delegació. Per valisa, en aquesta setmana, rebreu els cartells.

No deixem d'il·lusionar-nos cada dia, sabent que tenim la millor notícia del món per comunicar: Jesús és viu, Déu Pare ens estima, l'Esperit d'amor ens acompanya.

Aquí sóc pel que pugui ajudar-vos, encantada sempre de rebre notícies vostres,

*Amparo Gómez Olmos
Delegada de Mitjans de Comunicació*

Carta de la delegada a les comunitats religioses amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Sant Feliu de Llobregat, 15-5-2017

Benvolguts i benvolgudes,

Deixeu-me que, ni que sigui un cop a l'any, arribi a vosaltres personalment, amb motiu de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que enguany celebrem el 28 de maig, coincidint, com sempre, amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor. Un dia per recordar-nos de les comunicacions, quan en realitat, cada dia comuniquem i ens comuniquen notícies, bones i no tan bones...

En aquesta línia va el lema de la Jornada i el missatge del papa Francesc: «Comunicar esperança i confiança en els nostres temps. “No tinguis por, que jo sóc amb tu” (Is 43,5)». Heus aquí alguns “tastets”:

- *Voldria exhortar a tots a una comunicació constructiva que, rebutjant els prejudicis contra els altres, fomenti una cultura de la trobada que ajudi a mirar la realitat amb autèntica confiança.*

- *Voldria contribuir a la recerca d'un estil comunicatiu obert i creatiu, que no doni tot el protagonisme al mal, sinó que tracti de mostrar les possibles solucions, afavorint una actitud activa i responsable en les persones a les quals va dirigida la notícia.*

- *Cada nou drama que succeeix en la història del món es converteix també en l'escenari per a una possible bona notícia, des del moment en què l'amor aconseguix trobar sempre el camí de la proximitat i suscita cors capaços de commoure, rostres capaços de no enfonsar-se, mans a punt per construir.*

- *La confiança en la llavor del Regne de Déu i en la lògica de la Pasqua (...) ens fa capaços de treballar –en les múltiples formes en què es duu a terme avui la comunicació– amb la convicció que és possible descobrir i il·luminar la bona notícia present en la realitat de cada història de salvació.*

Són només algunes idees, però val la pena llegir sencer el missatge, que esteu rebent amb aquest mateix correu electrònic, juntament amb el cartell. A més, per valisa, aquesta setmana, us arribaran els cartells.

No deixem d'il·lusionar-nos cada dia, sabent que tenim la millor notícia del món per comunicar: Jesús és viu, Déu Pare ens estima, l'Esperit d'amor ens acompanya.

Aquí sóc pel que pugui ajudar-vos, encantada sempre de rebre notícies vostres,

Amparo Gómez Olmos
Delegada de Mitjans de Comunicació

CATEQUESI

La catequesi a la diòcesi

Ja és costum en els darrers anys realitzar la darrera reunió del curs en aquest àmbit, amb els coordinadors arxiprestals de catequesi, a la Casa de l'Església, per fer balanç del curs transcorregut i establir les línies mestres per al proper. Aquesta vegada va ser dissabte 3 de juny al matí. Un dels objectius treballats de la Delegació de Catequesi és fer visible la comunió dels catequistes en l'àmbit diocesà, acompanyar-los, vetllar per la seva formació i fer-los partícips de les diferents activitats de les quals ens podem beneficiar tots plegats. En relació al Pla Pastoral "Estimeu-vos els uns als altres", s'han concretat accions destinades a fomentar a les parròquies una comunitat de catequistes empeses per un coneixement i estimació autèntiques i l'acollida de les famílies dels infants que participen a la catequesi. També s'han aprofundit un parell d'activitats iniciades en algunes parròquies: "l'Oratori d'infants", destinat a introduir-los en la

pregària, i l'acollida de famílies en trobades periòdiques, on s'obre el camí al coneixement i estimació de Jesús mitjançant el diàleg i la coneixença mútua. L'objectiu del Pla Pastoral del proper curs, resumit en "doneu molt de fruit", es concretarà en l'àmbit catequètic amb el lema "l'Amor que creix". La trobada es va cloure amb un dinar de germanor, acompanyats pel bisbe Agustí.

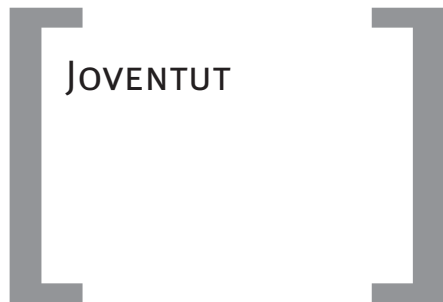
Trobada de catequistes de l'Arxiprestat de Garraf

Es va celebrar el passat 10 de juny, a la tarda, sota el lema «Ser catequista, en el dia a dia» al local de l'Orfeó Vilanoví. Les parròquies de Vilanova i la Geltrú van acollir els/les catequistes d'altres parròquies, de Sitges, Cubelles, Canyelles, Les Roquetes (de Ribes), Sant Pere de Ribes. La cinquantena de participants va comptar amb l'acompanyament de Mn. Fermí Martín i Mn. Pere Milà. La sessió va ser conduïda per la Sra. Eva Torres, que va desglossar i aprofundir el lema en «ser catequista», i després «en el dia a dia». Va resultar molt enriquidor poder compartir entre els catequistes els dubtes, alegries i motivacions, així com experiències pròpies fent catequesi. Al final de la jornada, entre altres conclusions, va sortir com fer l'acolliment a les famílies perquè se sentin còmodes en les parròquies.

Concurs bíblic i formació per a docents

El món de l'ensenyament va ser el protagonista de la matinal del 20 de maig, a la Casa de l'Església. A les 11 h va tenir lloc el lliurament de premis del ja tradicional Concurs bíblic, que enguany ha comptat amb més de 57.000 participants a tot Catalunya, sota el lema «Amb Déu tot és possible». A les 12 h, sessió formativa per a mestres i professors, organitzada per la Delegació d'Ensenyament, conduïda per Luis Guitarra i Carmen Sara, amb el títol «Tiempo de mariposas y ruiseñores, relatos y canciones», molt apreciada per tots els assistents.

Trobada diocesana de joves +18 anys

Aquesta cita per als joves de la diòcesi va celebrar-se el 6 de maig, a la cripta de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau, del Prat de Llobregat, a la vigília de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, per aprofundir la vocació cristiana de batejats. Va començar amb el res de vespres, dirigides pel Sr. Bisbe. Posteriorment, la Montse Amenós, de Piera, ens va donar el seu testimoni com a laica, mare de família i compromesa amb l'Església. Amb senzillesa i de manera entenedora ens va explicar com ha anat teixint la seva vida i, a mesura que passava a l'edat adulta, agafava consciència de la missió de ser batejada. Malgrat els diversos moments que tots tenim, ens animava a no perdre l'esperança ni tenir angoixa per a concretar de cop el que s'anomena «crida». Després del testimoni de la Montse, els joves es van dividir en grups per a reflexionar al voltant de les seves paraules i comentar, per exemple, quin és el moment que vivia cadascú com a jove cristià. Per acabar, es van aplegar tots de nou, en aquesta ocasió al voltant d'una taula per sopar, brindar i donar gràcies per una trobada tan gratificant i vivificadora.

PASTORAL DE LA SALUT

També us recordem que us vam enviar el material (cartell, oració, missatges del papa i dels bisbes) per a celebrar la Jornada del Malalt el dia 11 de febrer i que ho podeu trobar al web del Bisbat: <http://www.bisbatsantfeliu.cat/delegacions.php?id=72>

Esperem que hi doneu la difusió més oportuna i ens puguem saludar en la trobada.

Molt cordialment,

*L'Equip de la Delegació Episcopal
de Pastoral de la Salut*

Carta en relació a la Pasqua del Malalt

Sant Feliu de Llobregat, 5-5-2017

Benvolguts/des,

Des de la Delegació de Pastoral de la Salut us recordem que el proper 21 de maig és la “Pasqua del malalt”, aquest any amb el lema “Salut per a tu, salut per a la teva llar”, dins el marc de la campanya “Salut i ecologia integral”, que vol difondre el missatge sobre la salut, de l’última encíclica del papa Francesc, “Laudato Si”.

A nivell diocesà ho celebrarem el mateix diumenge 21 de maig, a la Residència Sant Joan de Déu, de Martorell (Av. Camí Fondo, 22. 08760 Martorell), amb el següent programa:

16:30 h Acollida

17:00 h Santa Missa presidida per Mons.

Agustí Cortés.

17:50 h Refrigeri.

18:10 h Animació festiva. A càrrec de la Coral Tívoli, de Vilafranca de Penedès.

19:00 h Comiat.

Hi esteu invitades a participar totes les persones properes al món del malalt, preveres, diaques, religiosos i religioses, laics i laiques. Especialment les persones malaltes i els voluntaris de les parròquies que visiteu malalts.

PASTORAL VOCACIONAL

Trobada d'escolans al Seminari Conciliar

Un centenar d'escolans, nens i nenes, de les diòcesis de Sant Feliu i Barcelona van aplegar-se, sota el lema «Escolans, amics de Jesús», dissabte 6 de maig. La gimcana, que va vertebrar el programa, acostava els participants de manera lúdica a aprofundir l'amistat amb Jesús, no només pel fet d'ajudar en el servei a l'altar, sinó en la vida de cada dia i en la manera d'actuar. Els seminaristes i professorat del Seminari Conciliar van preparar l'activitat, posant a disposició tots els espais de l'edifici, des de les teulades fins a la capella, on es va cloure la Trobada amb la celebració de l'Eucaristia.

ECUMENISME

Aniversari de l'Església evangèlica a Sant Feliu de Llobregat

Aquest 40 aniversari coincideix amb la commemoració dels 500 anys de la Reforma Protestant. Per recordar aquesta doble efemèride, el passat 27 de maig, a les 19 h, es va celebrar un culte especial d'acció de gràcies al temple evangèlic de Sant Feliu de Llobregat. Hi van ser convidats i van assistir a aquesta ocasió de confraternització ecumènica el rector i encarregat de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, Mn. Josep Maria Domingo, i el diaca delegat diocesà d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, Xavier Artigas. L'Església evangèlica a Sant Feliu de Llobregat és el resultat missioner de l'Església a Molins de Rei, que a finals dels anys 60 va prendre el compromís d'obrir un local de culte a Sant Feliu de Llobregat. Inicialment va tenir altres localitzacions i actualment es troba al carrer Llorenç Martí 9, de la vila.

EVANGELITZACIÓ I APOSTOLAT SEGLAR

Taula rodona sobre la dignitat del treball

Amb una participació de quaranta persones, ahir dijous 4 de maig, va tenir lloc aquesta taula rodona, a la sala d'actes de l'Ateneu Santfeliuenc, a Sant Feliu de Llobregat, organitzada per l'equip de Pastoral Social i Obrera de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. En les seves intervencions, el Sr. Emili Ferrando, membre de l'equip diocesà, va glossar els avenços històrics fets per dignificar el treball i les dificultats i esperances actuals. Va seguir el testimoni de l'Alba Gómez, treballadora jove i militant de la JOC, i de Mn. Pepe Rodado, delegat de Pastoral Obrera de l'Arquebisbat de Barcelona, que van relatar els seus periples laborals, plens d'incerteses, i les dificultats per crear consciència col·lectiva amb els companys de treball, per la gran mobilitat laboral, i que permetrien reclamar amb més força allò que és de justícia. El bisbe Agustí Cortés va cloure el torn de paraula, fent una afirmació de la dignitat del treball i del factor humà per sobre dels mitjans materials, d'acord amb la doctrina social de l'Església i la necessitat de mantenir, en circumstàncies canviants i diverses, les conviccions profundes sobre el treball i la dignitat de la persona i del col·lectiu laboral. Algunes intervencions i

subratllats dels assistents apuntant a les accions i testimonis que calen avui, van cloure l'acte.

Activitats de Mans Unides

Tot i que el període fort de treball per a Mans Unides és el mes de febrer, amb la col·lecta contra la fam, la campanya dura tot l'any, amb iniciatives per recaptar fons per als projectes d'aquesta ONG de l'Església. A Vilanova, en els darrers mesos, s'han realitzat diverses activitats: la parada de llibres i roses per Sant Jordi, amb especial èxit en la venda de roses. La Caminada solidària, que arribava a la tercera edició, el dia 29 d'abril. Amb força participació, va recórrer els voltants de Vilanova, tant per la platja com per la muntanya; als participants se'ls va oferir, en acabar, un aperitiu a l'Orfeó Vilanoví. I al mes de maig, el dia 21, va tenir lloc en aquesta localitat la botifarrada solidària, i del 26 al 28 Mans Unides ha estat present a Expo Nadó, la fira del bebè, amb un estand concedit per l'organització. Per altra part, Mans Unides de Sant Feliu disposa d'una exposició mòbil sobre el malbaratament dels aliments, temàtica d'enguany, que consta de 12 roll-up i una guia didàctica. Aquesta exposició mòbil s'ha fet present en aquest final de curs al Casal d'Entitats de Sant Sadurní d'Anoia, al CEIP Les Flandes de Piera, al CEIP Sant Jordi i a l'IES Manel de Cabanyes, de Vilanova i la Geltrú, i l'Institut Joan Ramon Benaprès, de Sitges. Aquesta exposició és molt didàctica i permet aprofundir molt bé el lema de la campanya actual «El món no necessita més menjar, necessita més gent compromesa». Si esteu interessats a disposar de l'exposició, poseu-vos en contacte amb Mans Unides: santfeliu@mansunides.org

CÀRITAS DIOCESANA

Lluitem contra les desigualtats

Coincidint amb la celebració de Corpus i el Dia de la Caritat, s'ha fet pública la Memòria social del 2016 de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, la tercera des que l'any 2014 iniciava la seva activitat. I les dades que s'hi reflecteixen, des de la perspectiva d'aquests darrers anys, apunten una cronificació de la pobresa i la precarietat en un ampli sector de la nostra població. Aquesta cronificació obre encara més la bretxa, entre els més rics i els més desfavorits. Hi ha un abisme cada cop més gran i profund a nivell social entre els uns i els altres. Es consolida doncs la desigualtat, i els suposats beneficis de la recuperació que expliquen alguns, van a parar gairebé sempre a les mateixes mans. La taxa de risc de pobresa és al nostre país del 20% (1 de cada 5 persones) i al voltant d'un 30% de ciutadans tenen dificultats o moltes dificultats per arribar a final de mes (dades d'Idescat).

Aquest fet incideix en l'increment del que mal anomenem «pobresa infantil», ja que no hi ha pròpiament infants pobres. Creix el fenomen de la pobresa hereditària amb totes les conseqüències que pot arribar a tenir per als infants, la cronificació d'aquestes situacions d'exclusió, precari-

etat i vulnerabilitat. En definitiva, apunta cap a la pèrdua a nivell social de generacions d'infants que tindran moltes dificultats per sortir-se'n demà. Davant d'això, l'aposta de Càritas continua ferma a poder donar noves oportunitats a les persones que atén, especialment en l'àmbit de l'ocupació. Cal que la gent trobi feina. Així, sumant al que ja estem fent en aquest sentit, durant el 2017 començarà la seva activitat l'empresa d'inserció promoguda per la diocesana de Sant Feliu. També seguim promovent projectes i serveis orientats a infants i adolescents, tant des de la vessant de l'ajuda a les necessitats bàsiques com en la seva formació i creixement personal. El darrer àmbit de treball prioritari és el de l'habitatge social, que dona continuïtat als projectes d'habitatges compartits o per a persones i famílies amb dificultats d'accés al mercat regulat de l'habitatge. Tot plegat, és possible gràcies a la dedicació de voluntaris i personal contractat, de les aportacions de socis, donants i institucions que confien en la nostra tasca, i del suport de les comunitats parroquials i de la societat.

Gràcies a tothom.

*Joan Torrents i Andreu
Director de Càritas diocesana de
Sant Feliu de Llobregat*

Malgrat els conflictes, cridats a ser comunitat

No cal ser molt desvetllat per veure que, des del context global fins a les nostres relacions més pròximes, vivim en un estat permanent de tensions, enfrontaments, en un estat de bronca força pujat de to, a nivell polític i social. Darrere aquest estat de coses hi ha problemes molt seriosos per

sobre dels quals no podem passar de puntes: l'existència de guerres i la situació de pobresa i de fam que causen tants desplaçaments i refugiats, la poca o nul·la recepció en els països d'acollida, els atemptats que produeixen tantes víctimes i tant sofriment i una situació de pànic i d'enfrontament impotent. L'alarma per tants casos de corrupció en el camp de la política i de les finances. Les tensions en les relacions polítiques que porten al trencament del diàleg i crispacions entre els polítics i ciutadans. I barrejat amb tot això, la realitat d'una situació social on continua existint la pobresa amb la degradació social que comporta en moltes persones i famílies.

Tot plegat una càrrega molt feixuga que fàcilment podria portar-nos al desànim i a la conclusió que no hi podem fer res, o caure en la temptació d'enredar-nos en una espiral de violència, tot plegat ben lluny dels camins de l'Evangeli. Hi ha camins que porten a la mort, a la denigració de les persones, a la pobresa, al deteriorament ambiental de la nostra casa de tots, de la Terra comuna que ens acull a tots... Camins que ens allunyen de sentir-nos comunitat.

En aquest context ressona amb força el missatge de la festa de Corpus, resumit en les paraules de sant Pau: «Tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa» (1Co 10,17). Se'ns remarca que per la participació en l'Eucaristia formem un sol cos. L'Eucaristia fa comunitat. És una crida a la comunió enfront de tants gèrmens de segregació, d'individualisme, d'egoisme.

La urgència de formar un sol cos, doncs, no ens deixa indiferents als qui celebrem amb joia i fervor el do de l'Eucaristia: el pa que nosaltres partim, és comunió amb el cos de Crist i ens uneix als qui participem

d'un mateix pa. Aquesta comunió que neix de l'Eucaristia fonamenta la crida a ser i a fer comunitat.

«Cridats a ser comunitat» és la proposta que ens fa Càritas en la festa de Corpus –Dia de la Caritat–. Enfront del no fer res o quedar enredats en la teranyina de l'esbrancar, hi ha un altre camí, un camí actiu i constructiu: fer comunitat, teixir relacions, acostar-te al qui està lluny, al que no és com jo, al qui puc ajudar de moltes maneres, també amb el meu donatiu a Càritas... I no esperar fer-ho quan els temps siguin millors, sinó ara i aquí enmig de les circumstàncies concretes que ens toquen viure. L'Eucaristia ens urgeix i ens compromet. La festa de Corpus ens fa anar a l'arrel del nostre ser comunitat i ser constructors de comunitat en el nostre món més pròxim, començant per casa nostra, veïnat, poble, ciutat, bisbat... Darrere la solidaritat i el compartir i la fraternitat, hi ha una realitat de fe que ho explica tot. És la comunió: el pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist? Ser comunitat i fer comunitat com a fruit de la comunió: comunió amb Crist i comunió amb els germans. Ens portarà a compartir, a interessar-nos pels altres, a socórrer els necessitats, a mirar amb compassió, a lluitar contra una societat on molts són descartats per la seva situació econòmica, a mirar-nos les perifèries del nostre món des de l'Evangeli, i, tot això, des de la profunda estimació, com diu Jesús: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat» (Jn 15,12). Que la participació en el Cos de Crist sigui font d'una veritable comunió de germans que s'estimen.

*Mn. Anton Roca Roig
Delegat episcopal de Càritas diocesana de Sant
Feliu de Llobregat*

Nota de condol amb la família de l'infant mort a Vilanova i la Geltrú

Davant del tràgic accident succeït avui dijous 22 de juny del 2017 a la piscina dels Club de Tennis Vilanova, des de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat lamentem profundament la pèrdua del nen de 10 anys, mostrem el nostre més sincer condol a la família, a la qual ja ens hem dirigit per posar-nos a la seva disposició i oferir-los tot el nostre suport.

La família de l'infant rebia suport de Càritas a Vilanova i la Geltrú. Com a resultat de l'acord de col·laboració entre Càritas Diocesana i diversos clubs esportius, entre ells el Club de Tennis Vilanova, l'infant estava participant, amb altres nenes i nens, en el casal esportiu i de lleure que el club organitza per als infants de Vilanova i la Geltrú.

Des del primer moment, des de Càritas ens hem fet presents al lloc dels fets, per acompanyar i donar recolzament a la família a través de membres de la direcció de Càritas diocesana i dels responsables de Càritas de Vilanova.

Ens unim al dol dels familiars, en aquest moments tan durs. Seguirem acompanyant-los en aquesta situació tan inesperada i dolorosa per a la família, així com per als companys i per a l'organització del casal, que des de fa uns anys mostra la seva solidaritat amb Càritas.

[Documents]

PROVÍNCIA ECLESIASTICA DE BARCELONA

Dos nous bisbes electes auxiliars a Barcelona

Barcelona, 19-6-2017

Aquest migdia el senyor arquebisbe de Barcelona i cardenal electe, Joan Josep Omella, ha presentat en roda de premsa els dos nous bisbes auxiliars de Barcelona: monsenyor Sergi Gordo Rodríguez i monsenyor Antoni Vadell Ferrer.

Els preveres nomenats avui per Sa Santedat el papa Francesc procedeixen de les diòcesis de Barcelona i Mallorca, respectivament. Amb aquests nomenaments s'eleva a tres el nombre de bisbes auxiliars amb què compta l'arquebisbe metropolità de Barcelona.

Perfils biogràfics dels bisbes electes

Monsenyor Sergi Gordo Rodríguez, bisbe electe auxiliar de Barcelona

Nascut a Barcelona, el 23 de març de 1967.

Viu a Cornellà de Llobregat, on és membre de la parròquia de Sant Miquel Arcàngel des del seu naixement.

Fou ordenat prevere a la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, on ja hi havia rebut l'ordre diaconal.

Les seves primeres tasques pastorals van tenir lloc a Vilafranca del Penedès.

És llicenciat en Ciències Eclesiàstiques l'any 1991 per la Facultat de Teologia de Catalunya.

Llicenciat en Filosofia l'any 1994 per la URL. Ha realitzat estudis de doctorat en la seva especialitat i ha publicat treballs de filosofia i teologia. Parla diversos idiomes.

Professor de la Facultat de Filosofia i de l'ISCREB en les especialitats d'Història de la Filosofia Antiga i també de Fenomenologia de la Religió.

Ha estat formador del Seminari Menor i tutor d'estudis de filosofia del Seminari Major, membre dels consells diocesans i membre actiu en diferents organitzacions diocesanes. Membre del patronat de la Fundació de la Junta Constructora de la Basílica de la Sagrada Família. Ha estat Consiliari del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona.

Ha combinat àmpliament la tasca pastoral amb la tasca acadèmica i la de gestió diocesana.

És Cancellier de la cúria arxidiocesana i Secretari General de l'Arquebisbat de Barcelona. Canonge de la Catedral de Barcelona.

Monsenyor Antoni Vadell Ferrer, bisbe electe auxiliar de Barcelona

Nascut a Lluçmajor (Mallorca) el 17 de maig de 1972.

Ordenat prevere el 31 de maig de 1998 a la parròquia del Beat Ramon Llull a Son Cotoner (Palma de Mallorca).

Va iniciar la seva activitat pastoral a la mateixa parròquia del Beat Ramon Llull i posteriorment va assumir la responsabilitat de rector del Seminari Menor de Mallorca. És llicenciat en Catequètica pel Salesianum de Roma i professor del Centre d'Estudis Teològics i de l'Institut d'Estudis Teolò-

gics del Laïcat. Ha estat professor convidat a la Universitat de les Illes Balears.

Ha estat delegat diocesà de Pastoral Vocacional, així com delegat diocesà de Pastoral Catequètica i Litúrgica.

És delegat general per l'Evangelització.

Actualment és rector de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu de les parròquies de Santa Maria la Major, Sant Domingo i Crist Rei d'Inca, de Sant Llorenç de Selva, la Immaculada Concepció de Caimari, Sant Joan Baptista de Mancor, Santa Tecla de Biniamar i la Nativitat de la Mare de Déu de la Lloseta.

Ha combinat la tasca parroquial amb la pastoral catequètica i educativa. El recent nomenat bisbe és un dels més joves de l'Estat espanyol.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Comunicat de la reunió n. 222

Tarragona, 11-5-2017

Els dies 10 i 11 de maig de 2017 ha tingut lloc la reunió n. 222 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol i hi han assistit tots els seus membres.

1.- Els bisbes han rebut el Sr. Dani Font i Mn. Josep Maria Riba, que els han presentat la memòria anual de les activitats portades a terme per Catalunya Sacra i el balanç econòmic del 2016. També els han presentat les activitats que s'estan realitzant durant l'any 2017 i el corresponent pressupost que els bisbes han aprovat pel que fa a la difusió del patrimoni sacre de les Diòcesis de la CET.

2.- Mn. Joan Maria Amich i Mn. Enric Termes, director i administrador del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), respectivament, han presentat als bisbes el balanç econòmic d'aquest Secretariat i els han informat de les diverses activitats projectades de cara a l'edició de subsidis catequètics i a la formació dels catequistes, com ara les XVI Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi que se

celebraran a Barcelona els propers dies 6 i 7 de juliol.

3.- Els bisbes també han atès la visita de Mn. Josep Taberner, el P. Josep Maria Rierola, escolapi, i la Sra. Maria Gibert, que els han informat de la celebració del 29è Col·loqui Europeu de Parròquies que enguany tindrà lloc a la ciutat de Barcelona els propers dies 9 al 14 de juliol. El Col·loqui aplega cristians de diversos països d'Europa que centren la seva reflexió i acció pastoral i evangelitzadora en les parròquies. Cada dos anys i en un país d'Europa diferent, es troben i comparteixen les seves experiències sobre qüestions d'Església i de societat, partint del seu compromís cristià missioner.

4.- Així mateix, han escoltat el director de la Càtedra de Teologia Pastoral «Arquebisbe Josep Pont i Gol», integrada a la Facultat de Teologia de Catalunya, Dr. Daniel Palau, prevere del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, que els ha presentat els objectius i els projectes que té previst portar a terme aquesta Càtedra, recentment creada, així com també la constitució del seu Consell assessor, que inclou preveres, laics i religiosos de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Aquesta Càtedra reprèn el treball del Centre d'Estudis Pastorals de Catalunya i donarà continuïtat a la Revista que aquest editava, "Quaderns de Pastoral". Els bisbes han agraït al Dr. Palau l'acceptació d'aquesta responsabilitat acadèmica i l'han encoratjat en aquest servei que seguirà atent als nous temps per a l'Església i la societat.

5.- Mons. Francesc Pardo, responsable de l'acompanyament del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), ha informat dels treballs de preparació de l'Aplec de l'Esperit 2018, que se celebrarà a Tortosa a

la Pentecosta del proper any, que els delegats diocesans de joventut ja han començat a posar en marxa.

6. - Els bisbes han tractat també diverses qüestions relatives a la litúrgia, els mitjans de comunicació, la formació dels seminaristes i dels preveres joves, i també han dedicat una llarga reflexió sobre el moment present del nostre país, fruit de la qual fan pública la NOTA que s'adjunta a la fi d'aquest comunicat.

7.- A proposta de Mons. Pardo, han nomenat President del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC) el Sr. Francisco Javier Palmer Padilla, i Consiliari Mn. Jordi Espí Vives, prevere de l'Arquebisbat de Barcelona, per un període de dos anys.

8. - En el decurs de la reunió els bisbes han lliurat a Mn. Aureli Ortín i Maynou, diaca de l'Arquebisbat de Barcelona i vice-secretari de la CET durant vint-i-tres anys, l'alta distinció pontifícia de la Creu Pro Ecclesia et Pontifice, que li ha estat atorgada pel Sant Pare Francesc. Aquesta condecoració, instituïda pel papa Lleó XIII el 1888, suposa un gran reconeixement a la tasca de clergues i laics a favor de l'Església Catòlica. El Sant Pare, acollint la petició dels bisbes de la Tarraconense, ha volgut palesar amb aquest reconeixement públic el valor que té dedicar llargs anys de la pròpia vida al servei de l'Església i del testimoniatge de la fe i l'amor enmig del món.

9.- Al final de la reunió, els bisbes han acollit la visita de l'arquebisbe de Puebla de los Ángeles (Mèxic), Mons. Víctor Valentín Sánchez Espinosa, antic Secretari general del Consell Episcopal Llatinoamericà (CELAM), un dels artífexs de la renovació litúrgica a Mèxic i a Llatinoamèrica, que el dia 10 de maig acabava de rebre el reconeixement del III Memorial Pere Tena,

atorgat pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL), en un acte celebrat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

Nota dels Bisbes de Catalunya sobre el moment actual

Tarragona, 11-5-2017

“Ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat” (Papa Francesc)

Els Bisbes de Catalunya, en el moment que està vivint el nostre país i en els plantejaments de futur que s'estan debatent, amb respecte per les diverses sensibilitats que es van expressant, demanem que es fomenti i promogui la cultura del diàleg. «Hi ha una paraula -diu el papa Francesc- que mai no ens hem de cansar de repetir i sobretot de donar-ne testimoni: diàleg». Pensem que és un moment important perquè els governants i els agents socials facin gestos valents i generosos en favor del diàleg i la concòrdia.

Com a bisbes sempre estarem compromesos a cercar la comunió i el respecte mutu, i creiem que és el que podem demanar a tothom. Ens sentim hereus de la llarga tradició dels nostres predecessors, que els portà a afirmar la realitat nacional de Catalunya i alhora ens sentim urgits a reclamar de tots els ciutadans l'esperit de pacte i d'entesa que conforma el nostre tarannà més característic.

Volem recordar un cop més que «defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts

interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» («Al servei del nostre poble», 2011, n. 5). Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures.

El veritable progrés dels pobles exigeix també l'eradicació de la corrupció. És absolutament prioritari i just que en tots els àmbits públics del conjunt de l'Estat es combati la corrupció, que tant de mal fa a la societat. Ens dol i ens avergonyeix que la corrupció s'hagi pogut convertir en quelcom natural –com afirma el papa Francesc- fins al punt d'arribar a constituir una pràctica habitual en les transaccions comercials i financeres, en els contractes públics o en moltes negociacions que impliquen agents de les administracions públiques. Cal un esforç decidit per canviar aquesta manera d'actuar.

Tal com es diu en el document «Església, servidora dels pobres» (2015, n. 11), «és necessari que es produeixi una veritable regeneració moral a nivell personal i social i, com a conseqüència, una major estima pel bé comú, que sigui veritable recolzament per a la solidaritat amb els més pobres i afavoreixi l'autèntica cohesió social. Aquesta regeneració neix de les virtuts morals i socials, s'enforteix amb la fe

en Déu i la visió transcendent de l'existència, i condueix a un irrenunciable compromís social per amor al proïsme».

Finalment, demanem als catòlics de totes les opcions polítiques que siguin instruments de pau i concòrdia enmig de la societat catalana, i no deixin de pregar el bon Déu per «una pau cristiana i perpètua» del nostre poble.

El papa nomena Cardenal a Mons. Joan Josep Omella

El papa Francesc ha fet públic que el 28 de juny crearà Cardenal l'actual Arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, Vicepresident de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) i membre del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola (CET).

«Desitjo anunciar que el proper dimecres 28 de juny celebraré un consistori per nomenar cinc nous cardenals: la seva procedència de diverses parts del món manifesta la catolicitat de l'Església difosa en tota la terra i l'assignació d'un títol o diaconia d'una parròquia testimonia la pertinença de la diòcesi de Roma, que presideix»

Els Bisbes de Catalunya feliciten el nou Cardenal i l'encomanen a Déu perquè l'ajudi i sostingui en aquesta nova missió al servei de l'Església, mentre donen gràcies al Sant Pare per aquesta renovada confiança envers l'arxidiòcesi de Barcelona i envers Catalunya.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Missatge de la Comissió Episcopal de Pastoral Social en la festivitat del Corpus Christi

Madrid, 15-05-2017

“Cridats a ser comunitat”

En la festa del Corpus Christi, els cristians adorem la presència real de Jesucrist mort i ressuscitat per la nostra salvació sota les espècies sacramentals del pa i del vi consagrats. En aquest dia acollim la invitació de Càritas a créixer com a comunitat de germans i a participar en l'Eucaristia, sacrament de comunió amb Déu i amb el nostre proïsme. D'aquesta manera, els qui mengem d'un mateix pa no només som convidats a formar un sol cos, sinó a créixer en l'espiritualitat de comunió que doni sentit i animi el nostre compromís social a favor dels qui pateixen.

Visquem en comunió

Amb el lema «Cridats a ser comunitat», Càritas ens convida en la seva campanya institucional a posar el focus d'atenció en la dimensió comunitària del nostre ser, com a eix fonamental del nostre fer al servei del Regne de Déu i del projecte de transformació social en el qual estem compromesos en l'exercici de la caritat.

El redescobriment del nostre ser comunitari és el punt de partida per a superar els nostres interessos individuals, els comportaments autoreferencials i col·laborar amb el Senyor en la construcció d'un món en el qual l'experiència de l'amor de Déu ens permeti viure la comunió i construir una societat més justa i fraterna.

La comunitat, ens recorda Càritas,¹ és l'àmbit on podem acompanyar i ser acompanyats, on podem generar presència, proximitat i un estil de vida on qui pateix trobi consol, qui té set descobreix fonts per a saciar-se i qui se sent exclòs experimenti acollida i afecte. En la comunitat podem respondre al mandat de Jesús, que ens va manar donar menjar a qui té fam (*Mc 6,37*) i podem implicar-nos en el desenvolupament integral dels pobres, buscant els mitjans adequats per a solucionar les causes estructurals de la pobresa.²

Només així podrem trobar sortides a la nostra realitat social, més centrada en la recerca d'interessos egoistes, en l'agressivitat ideològica i en la permanent desqualificació de l'altre que en el descobriment del que ens uneix i ens enriqueix malgrat les legítimes diferències.³

Conreem l'espiritualitat de comunió

Ara bé, si volem ser àmbit de comunió i constructors de comunitat, necessitem conrear una veritable espiritualitat de comunió a l'estil d'aquells primers cristians que vivien units i ho tenien tot en comú, perquè eren assidus a l'ensenyament dels apòstols i a la fracció del pa.⁴

Sant Joan Pau II ens descrivia amb gran profunditat les característiques d'aquesta espiritualitat de comunió, en començar el present mil·lenni:

«Espiritualitat de comunió significa abans que res una mirada del cor vers el

misteri de la Trinitat que habita en nosaltres, la llum del qual ha de ser reconeguda també en el rostre dels germans que són al costat nostre».

«Espiritualitat de comunió significa, a més, capacitat de sentir el germà de fe en la unitat profunda del Cos místic i, per tant, com “un que em pertany”, per saber compartir les seves alegries i els seus patiments, per intuir els seus desitjos i atendre les seves necessitats, per oferir-li una veritable i profunda amistat».

«Espiritualitat de comunió és també capacitat de veure abans que res tot el que hi ha de positiu en l'altre, per acollir-lo i valorar-lo com a regal de Déu: un “do per mi”. A més de ser un do per al germà que l'ha rebut directament».⁵

Promoguem canals per viure la comunió amb els qui pateixen

A la llum d'aquest text i amb la mirada posada en la nostra realitat eclesial i social, volem assenyalar algunes de les implicacions que demana de tots nosaltres una veritable espiritualitat de comunió amb els qui pateixen:

1. Comunió i dignitat humana

L'espiritualitat de comunió ens exigeix descobrir la nostra identitat i la nostra dignitat personal. Aquesta dignitat no se sustenta en factors econòmics, en raons ètniques, en quotes de poder ni en fluctuants acords humans. El seu fonament radica en el misteri de la Trinitat que ens habita i ens constitueix com a imatge seva. Som éssers nascuts de la comunió i fets per a la comunió. Quan això falla, i aquest és un dels buits de la cultura actual, la qüestió social es converteix en una qüestió antropològica⁶ i el problema més gran no està només en la pobresa, sinó en la pèrdua de

la dignitat humana que s'amaga rere la pobresa i que afecta els qui la pateixen i els qui la generen.

2. Comunió i cura de la casa de tots

L'espiritualitat de comunió ens sensibilitza sobre la importància de sentir-nos solidaris amb la realitat global del nostre món, sabent que la cura de la nostra vida, de les relacions amb la naturalesa i de la casa de tots és inseparable de la justícia, la fraternitat i la fidelitat als altres.⁷ En conseqüència, ens empeny a tenir un cor obert i universal per acollir tothom -especialment els exclosos, els descartats, els migrants, els refugiats- i per integrar-los a la nostra comunitat fent-los partícips d'ella amb tots els seus drets i amb totes les seves potencialitats.

3. Comunió i desenvolupament humà integral

L'espiritualitat de comunió ens porta a viure el servei de la caritat com un servei al desenvolupament humà integral. No estem en el món només per donar pa o per promoure un simple desenvolupament econòmic. Com Jesús en el desert, hem de tenir sempre present que «l'home no viu només de pa» (cf. *Mt 4,4*). A més de pa, necessitem «Paraula», relació, comunicació, comunió i sentit. Necessitem Déu i ens necessitem els uns als altres. Per això, diem que estem al servei del desenvolupament humà integral, per a «promoure a tots els homes i a tot l'home», com va formular el beat Pau VI (PP n.14). Necessitem un desenvolupament que integri tots els pobles de la terra, que integri la dimensió individual i comunitària, la dimensió corporal i espiritual de l'ésser humà, sense absolutitzar l'individu ni massificar-lo, sense reduir el desenvolupament

al creixement econòmic i sense excloure Déu de la vida de l'home.⁸

4. Comunió i compromís transformador

La comunió amb els qui pateixen a causa de la marginació i l'exclusió ens mou a reaccionar davant les injustícies sabent que no n'hi ha prou amb atendre les víctimes. Cal incidir en el canvi de les regles de joc del sistema econòmic-social.

Com diu el papa Francesc, «no n'hi ha prou amb imitar el bon samarità [...], cal actuar abans que l'home es trobi amb els lladres, combatent les estructures de pecat que produeixen lladres i víctimes».⁹ I per això no n'hi ha prou amb transformar les estructures. Necessitem deixar-nos afectar pels pobres i des d'ells transformar també els nostres criteris i actituds, la nostra manera de pensar i de viure.¹⁰

5. Comunió i economia solidària

Ens preocupa la societat centrada en el déu diner i sentim la necessitat de continuar obrint camins a una altra economia al servei de la persona, que promogui alhora la inclusió social dels pobres i la consolidació d'un treball decent, com a expressió de la dignitat essencial de tot home o dona.¹¹ Les nostres Càritas tenen ja un recorregut fecund en aquest camp. Amb elles, «creiem que és un moment propici per a revisar aquest camí i deixar-nos confrontar i il·luminar per la fe i la doctrina social de l'Església de manera que, en la mesura de les nostres possibilitats, responguem a l'economia que mata promovent-ne una altra que dona vida».¹² Com hem manifestat en altres ocasions, «la reducció de les desigualtats [...] no pot deixar-se en mans de les forces cegues del mercat. És necessari donar pas a una economia de comu-

nió, a experiències d'economia social que afavoreixin l'accés als béns i a un repartiment més just dels recursos».¹³

6. Comunió i espiritualitat d'ulls oberts

Finalment, la comunió amb l'Esperit que va moure Jesús a fer de la seva vida una vida per als altres i una bona notícia per als pobres. Avui hem de ser conscients que no tota espiritualitat serveix per al compromís caritatiu i social. Ho ha dit el papa Francesc: «No serveixen ni les propostes místiques sense un fort compromís social i missioner, ni els discursos i praxis socials o pastorals sense una espiritualitat que transformi el cor».¹⁴ Ho hem repetit nosaltres a «L'Església, servidora dels pobres» (nn. 37-38). La nostra mística ha de ser una mística d'ulls oberts a Déu i als germans, no una mística sense nom i sense rostre, com algunes que estan de moda.¹⁵ Una mística cercadora de rostres, a l'estil de Jesús, que s'avança a veure el rostre dels oprimits, surt a l'encontre dels que pateixen i és bona notícia per als pobres (cf. *Lc* 4,16-19).

Conclusió

Des d'aquest horitzó de possibilitats que ens ofereix l'espiritualitat de comunió, ens apropem avui al sagrament de l'Eucaristia:

-Ell és la font de la nostra comunió amb Crist i amb els germans.

-En ell ens acollim i valorem com a membres d'un mateix cos.

-Amb ell podem fer de la nostra vida una vida entregada als altres.¹⁶

-Per ell l'Esperit del crucificat ressuscitat es fa viu entre nosaltres.

Que l'Eucaristia, cos entregat i sang vessada de Jesús per a la vida del món, ens

ajudi cada dia a descobrir que apropar-nos a la mateixa taula per a menjar el pa eucarístic ens obliga a compartir el projecte de Déu d'assolir una vida digna i un desenvolupament humà integral per a tots.

*Comissió Episcopal de Pastoral Social
Conferència Episcopal Espanyola*

NOTES

¹ Cf. Càritas Espanyola, Fonamentació de la Campanya Institucional 2014-2017, 11

² Cf. *Evangelii gaudium*, nn. 188-192.

³ Cf. Encíclica *Sollicitudo rei socialis*, n. 26.

⁴ Cf. Ac. 2,44-47; 4,32-35.

⁵ Carta apostòlica *Novo millennio ineunte*, n. 43.

⁶ Cf. Encíclica *Caritas in veritate*, n. 75.

⁷ Cf. Francesc, Encíclica *Laudato si*, n. 70.

⁸ Cf. Discurs de Francesc al Congrés sobre Perspectives per al Desenvolupament Humà Integral, amb motiu del 50 aniversari de l'Encíclica *Populorum progressio*, 4 d'abril de 2017.

⁹ Discurs de Francesc als participants en la reunió d'Economia de Comunió, 4 de febrer de 2017.

¹⁰ Cf. Missatge de Francesc per a la Quaresma 2017: La Paraula és un do, l'altre és un do.

¹¹ Cf. Benet XVI, Encíclica *Caritas in veritate*, 63.

¹² Convocatòria a les XVII Jornades de Teologia sobre la Caritat, Obrint camins a una economia més solidària i inclusiva, Santiago de Compostel·la, 2017.

¹³ L'Església, servidora dels pobres, n. 53.

¹⁴ *Evangelii gaudium*, n. 262.

¹⁵ Ens referim a algunes místiques de tradicions orientals desencarnades i altres de to psicologicista i de New Age.

¹⁶ Cf. *Rm* 12,5; *1Co* 10,17; *Ef* 5,25-27; Concili Vaticà II, *Lumen Gentium* n. 7. Benet XVI, Exhortació apostòlica postsinodal *Sacramentum caritatis*, nn. 88-89.

Reunión de la Comisión Permanente de la CEE

La Comisión Permanente de la Conferencia Episcopal Española ha celebrado su reunión los días 26 y 27 de junio en la Casa de la Iglesia, en Madrid.

Los retos de la Educación hoy

Uno de los asuntos que ha tratado la Comisión Permanente ha sido los retos de la educación hoy. Ha expuesto el tema el presidente de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis, Mons. César Augusto Franco. También ha informado sobre la marcha de la mesa eclesial de la educación de cara al Pacto Educativo y de la Enseñanza religiosa en España. Esta mesa se constituyó el 2 de marzo de 2017 y están representadas las instituciones de la Iglesia católica implicadas en el campo de la educación.

Presente y futuro del Apostolado seglar

El presidente de la Comisión Episcopal de Apostolado Seglar, Mons. Javier Salinas, ha sido el encargado de presentar el tema, “El Apostolado seglar en España: Presente y futuro”.

Entre otros asuntos, Mons. Salinas ha hablado sobre la naturaleza y misión del

apostado laical y sobre su formación. Ha informado sobre el II Congreso Internacional sobre Acción Católica que se celebró en Roma del 27 al 28 de abril. Además, ha adelantado los próximos eventos en los que trabaja su Comisión:

- La Acción Católica General ha organizado un encuentro de laicos de parroquias que recorrerán el Camino de Santiago del 27 de julio al 2 de agosto, para luego celebrar una Asamblea en Santiago de Compostela del 3 al 6 de agosto. Será un encuentro abierto donde laicos de parroquias de todas las diócesis puedan reflexionar sobre su propia vocación para ayudar a construir “parroquias con actitud de salida”. El lema, “Salir, caminar y sembrar siempre de nuevo”.

- La XV Asamblea General Ordinaria del Sínodo de los Obispos, que se celebrará en el mes de octubre de 2018 sobre “Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional”. La Comisión Permanente aprobó en su anterior reunión un grupo de trabajo que está llevando a cabo en España el proceso de consulta sobre el documento preparatorio para esta Asamblea.

- La Jornada Mundial de la Familia (Dublín 2018), que se celebrará con el lema, “El Evangelio de la familia, alegría para el mundo” y la Jornada Mundial de la Juventud (Panamá 2019), que tendrá como hilo conductor las palabras de la Virgen María “He aquí la sierva del Señor; hágase en mí según tu palabra”.

El don de la vocación presbiteral

Otro de los temas del orden del día ha sido la nueva *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis* “El don de la vocación presbiteral” que hizo pública la Santa Sede el 8 de diciembre de 2016. El presidente

de la Comisión Episcopal de Seminarios y Universidades, Mons. Joan Enric Vives, ha informado sobre el trabajo que está realizando la comisión de estudio para su puesta en marcha en la Iglesia en España.

Otros temas del orden del día

Los presidentes de las Comisiones Episcopales han expuesto las actividades y proyectos que están realizando, con el fin de hacer un seguimiento del Plan Pastoral de la CEE, “Iglesia en misión al servicio de nuestro pueblo” (20016-2020).

En el capítulo económico, se han aprobado los balances y liquidación presupuestaria del año 2016 del Fondo Común Interdiocesano, de la Conferencia Episcopal Española y de los órganos que de ella dependen.

Calendario de reuniones

La Comisión Permanente también ha aprobado el calendario de las reuniones de los órganos de la Conferencia Episcopal Española para el año 2018. Los ejercicios espirituales para los obispos se han fijado del 7 al 13 de enero. Las reuniones de la Asamblea Plenaria del 16 al 20 de abril y del 19 al 23 de noviembre. La Comisión Permanente se reunirá los días 27 y 28 de febrero; 26 y 27 de junio; y 2 y 3 de octubre.

Nombramientos

Como es habitual después de la Asamblea Plenaria de renovación de cargos, la Comisión Permanente ha confirmado, por un periodo de tres años, a los directores de secretariados de las siguientes Comisiones Episcopales:

- Luis García Gutiérrez, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Liturgia.

- José Luis Pinilla Martín, SJ, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Migraciones.

- Anastasio Gil García, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Misiones y Cooperación entre las Iglesias.

- Fernando Fuentes Alcántara, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Pastoral Social.

- Pablo Delclaux de Müller, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Patrimonio Cultural.

- Manuel E. Barrios Prieto, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Relaciones Interconfesionales.

- Sergio Requena Hurtado, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Seminarios y Universidades.

- Juan Luis Martín Barrios, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Pastoral y de la Subcomisión Episcopal de Catequesis.

- José Gabriel Vera Beorlegui, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Medios de Comunicación Social.

- José Miguel García Pérez, como director de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis.

- Raquel Pérez Sanjuán, como directora del secretariado de la Subcomisión Episcopal de Universidades

- Lourdes Grosso García, M.Id., como directora del secretariado de la Comisión Episcopal para la Vida Consagrada.

Además, ha nombrado directores de secretariado de las siguientes Comisiones Episcopales:

- Juan Carlos Mateos González, sacerdote de la archidiócesis de Toledo, director del secretariado de la Comisión Episcopal de Clero.

- Jesús Pulido Arriero, sacerdote de la Hermandad de Sacerdotes Operarios Diocesanos del Sagrado Corazón de Jesús, como director del secretariado de la Comisión Episcopal para la Doctrina de la Fe.

Otros nombramientos

- Josep Ángel Saiz Meneses, obispo de Terrassa, como consiliario nacional del movimiento “Cursillos de Cristiandad de España”.

- Enrique Alarcón García, laico de la diócesis de Albacete, como presidente general del movimiento “Fraternidad Cristiana de Personas con Discapacidad – FRATER – España”.

- José Moreno Losada, sacerdote de la archidiócesis de Mérida-Badajoz, como consiliario general del movimiento “Profesionales Cristianos” de Acción Católica.

- Fabián Brito López, laico de la diócesis de Tenerife, como presidente de la asociación “Scouts Católicos de Canarias” (SCC).

- Salustiano Silva Bejarana, laico de la diócesis de Coria-Cáceres, como presidente general del “Movimiento Rural Cristiano” (Prórroga por un año más).

- José Manuel Lozano Zazo, sacerdote de la archidiócesis de Madrid, como consiliario nacional de la asociación “Apostolado de Nuestra Señora de Fátima en España”.

- Álvaro Martínez Moreno, laico de la diócesis de Córdoba como presidente nacional del Movimiento “Cursillos de Cristiandad de España”.

- Eduardo Toraño López, sacerdote de la archidiócesis de Madrid, como asesor espiritual nacional de la asociación “Renovación Carismática de España” (RCCE).

- Pablo Garamendi Lecanda, laico de la diócesis de Bilbao, como presidente nacional de la Federación Española de Hospitalidades de Nuestra Señora de Lourdes.

- Francisco José González Jiménez, sacerdote de la diócesis de Coria-Cáceres como asesor eclesialístico de OCASHA.

SANTA SEU

Carta circular a los Obispos sobre el pan y el vino para la Eucaristía

Vaticano, 15-6-2017

1. La Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, por encargo del Santo Padre Francisco, se dirige a los Obispos diocesanos (y a quienes se les equiparan en el derecho) para recordar que les compete, sobre todo, a ellos proveer dignamente lo necesario para la celebración de la Cena del Señor (cf. *Lc* 22,8.13). Compete al Obispo, primer dispensador de los misterios de Dios, moderador, promotor y custodio de la vida litúrgica en la Iglesia a él confiada (cf. CIC can. 835 §1), vigilar la calidad del pan y del vino destinados a la Eucaristía y, por tanto, a aquellos que los preparan. Con el fin de ayudar, se recuerdan las disposiciones vigentes y se sugieren algunas indicaciones prácticas.

2. Mientras que hasta ahora, por lo general, algunas comunidades religiosas se ocupaban de preparar el pan y el vino para la celebración de la Eucaristía, hoy se venden también en los supermercados, en otros negocios y a través de internet. Este Dicasterio, para no dejar dudas acerca de la validez de la materia eucarística,

sugiere a los Ordinarios dar indicaciones al respecto, por ejemplo, garantizando la materia eucarística mediante certificados apropiados.

Es el Ordinario el que debe recordar a los presbíteros, en particular a los párrocos y a los rectores de las iglesias, su responsabilidad para comprobar quién es la persona encargada de proveer el pan y el vino para la celebración, así como la idoneidad de la materia.

Además, corresponde al Ordinario informar y recordar a los productores del vino y del pan para la Eucaristía el respeto absoluto de las normas.

3. Las normas acerca de la materia eucarística, indicadas en el can. 924 del CIC y en los números 319 - 323 de la *Institutio generalis Missalis Romani*, han sido ya explicadas en la Instrucción *Redemptionis Sacramentum* de esta Congregación (25 de marzo de 2004):

a) “El pan que se emplea en el santo Sacrificio de la Eucaristía debe ser ázimo, de sólo trigo y hecho recientemente, para que no haya ningún peligro de que se corrompa. Por consiguiente, no puede constituir la materia válida, para la realización del Sacrificio y del Sacramento eucarístico, el pan elaborado con otras sustancias, aunque sean cereales, ni aquel que lleva mezcla de una sustancia diversa del trigo, en tal cantidad que, según la valoración común, no se puede llamar pan de trigo. Es un abuso grave introducir, en la fabricación del pan para la Eucaristía, otras sustancias como frutas, azúcar o miel. Es claro que las hostias deben ser preparadas por personas que no sólo se distinguen por su honestidad, sino que además sean expertas en la elaboración y dispongan de los instrumentos adecuados” (n. 48).

b) “El vino que se utiliza en la celebración del santo Sacrificio eucarístico debe ser natural, del fruto de la vid, puro y sin corromper, sin mezcla de sustancias extrañas. [...] Téngase diligente cuidado de que el vino destinado a la Eucaristía se conserve en perfecto estado y no se avinagre. Está totalmente prohibido utilizar un vino del que se tiene duda en cuanto a su carácter genuino o a su procedencia, pues la Iglesia exige certeza sobre las condiciones necesarias para la validez de los sacramentos. No se debe admitir bajo ningún pretexto otras bebidas de cualquier género, que no constituyen una materia válida” (n. 50).

4. La Congregación para la Doctrina de la Fe, en la Carta circular a los Presidentes de las Conferencias Episcopales acerca del uso del pan con poca cantidad de gluten y del mosto como materia eucarística (24 de julio de 2003, Prot. N. 89/78 – 17498), ha indicado las normas respecto a las personas que, por diversos y graves motivos, no pueden tomar pan preparado normalmente o vino normalmente fermentado:

a) “Las hostias sin nada de gluten son materia inválida para la Eucaristía. Son materia válida las hostias con la mínima cantidad de gluten necesaria para obtener la panificación sin añadir sustancias extrañas ni recurrir a procedimientos que desnaturalicen el pan” (A. 1-2).

b) “Es materia válida para la Eucaristía el mosto, esto es, el zumo de uva fresco o conservado, cuya fermentación haya sido suspendida por medio de procedimientos que no alteren su naturaleza (por ejemplo el congelamiento)” (A. 3).

c) “Es competencia del Ordinario conceder a los fieles y a los sacerdotes la licencia para usar pan con una mínima cantidad de gluten o mosto como materia para la

Eucaristía. La licencia puede ser concedida habitualmente, mientras dure la situación que la ha motivado” (C. 1).

5. Además, dicha Congregación ha decidido que la eucarística preparada con organismos genéticamente modificados puede ser considerada materia válida (cf. Carta al Prefecto de la Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos acerca de la materia eucarística preparada con organismos genéticamente modificados, 9 de diciembre de 2013, Prot. N. 89/78 – 44897).

6. Los que preparan el pan y producen el vino para la celebración deben ser conscientes que su obra está orientada al Sacrificio Eucarístico y esto pide su honestidad, responsabilidad y competencia.

7. Para que se cumplan estas normas generales, los Ordinarios, si lo estiman oportuno, pueden ponerse de acuerdo como Conferencia Episcopal, dando indicaciones concretas. Vista la complejidad de situaciones y circunstancias, así como la falta de respeto en el ámbito sagrado, se advierte la necesidad práctica que, por encargo de la Autoridad competente, haya quien garantice efectivamente la genuinidad de la materia eucarística por parte de los fabricantes como de su conveniente distribución y venta.

Se sugiere, por ejemplo, que una Conferencia Episcopal pueda encargar a una o más Congregaciones religiosas u otra Entidad capaz de verificar las garantías necesarias sobre la producción, conservación y venta del pan y del vino para la Eucaristía en un determinado país y en los países en los que se exportan. Se recomienda también que el pan y el vino destinados a la Eucaristía sean convenientemente tratados en los lugares de venta.

En la sede de la Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos, a 15 de junio de 2017, solemnidad del Santísimo Cuerpo y Sangre de Cristo.

Robert Card. Sarah
Prefecto
+ Arthur Roche
Arzobispo Secretario

Homilia del papa Francesc en el consistori per a la creació de cinc nous cardenals

Vaticà, 2017-06-28

«Jesús caminava davant d'ells». Aquesta és la imatge que ens ofereix l'Evangeli que hem escoltat (Mc 10,32-45), i que fa d'escenari també per a l'acte que estem realitzant: un Consistori per a la creació de nous Cardenals.

Jesús camina amb decisió cap a Jerusalem. Sap bé el que allà li espera i n'ha parlat ja moltes vegades als seus deixebles. Però entre el cor de Jesús i el cor dels deixebles hi ha una distància, que només l'Esperit Sant pot omplir. Jesús ho sap; per això té paciència amb ells, parla amb sinceritat i sobretot els precedeix, camina davant d'ells.

Al llarg del camí, els deixebles estan distrets per interessos que no són coherents amb la «direcció» de Jesús, amb la seva voluntat, que és una amb la voluntat del Pare. Tal com -hem escoltat- els dos germans Jaume i Joan pensen que en seria de bo seure un a la dreta i l'altre a l'esquerra del rei d'Israel (cf. v. 37). No miren la realitat. Creuen que hi veuen però no hi veuen, que saben però no saben, que entenen millor que els altres però no entenen...

La realitat en canvi és una altra molt diferent, és la que Jesús té present i la que guia els seus passos. La realitat és la creu, és el

pecat del món que ell ha vingut a prendre damunt seu i arrencar de la terra dels homes i de les dones. La realitat són els innocents que pateixen i moren a causa de les guerres i el terrorisme; és l'esclavitud que no para de trepitjar la dignitat també en l'època dels drets humans; la realitat és la dels camps de pròfugs que de vegades s'assemblen més a un infern que a un purgatori; la realitat és el rebuig sistemàtic de tot el que ja no serveix, incloses les persones.

Això és el que Jesús veu mentre camina cap a Jerusalem. Durant la seva vida pública ell ha manifestat la tendresa del Pare, guarint tots els que estaven sota el poder del maligne. Ara sap que ha arribat el moment d'anar al més profund, d'arrencar l'arrel del mal i per això camina decididament cap a la creu.

També nosaltres, germanes i germans, estem en camí amb Jesús en aquesta via. De manera particular em dirigeixo a vosaltres, estimats nous cardenals. Jesús «camina davant de vosaltres» i us demana de seguir-lo amb decisió en el seu camí. Us crida a mirar la realitat, a no distreure's per altres interessos, per altres perspectives. Ell no us ha cridat perquè us convertiu en «prínceps» en l'Església, perquè us «asseguez a la seva dreta o a la seva esquerra». Us crida a servir com ell i amb ell. A servir el Pare i els germans. Us crida a afrontar amb la seva mateixa actitud el pecat del món i les seves conseqüències en la humanitat d'avui. Seguint-lo, també vosaltres camineu davant del poble sant de Déu, tenint fixa la mirada en la Creu i en la Resurrecció del Senyor.

I així, a través de la intercessió de la Mare de Déu, invoquem amb fe l'Esperit Sant, perquè redueixi tota distància entre el nostre cor i el cor de Crist, i tota la nostra vida sigui un servei a Déu i als germans.

